

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

ČÍSLO 5 / 2024

KVĚTEN

MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

PUBLICISTIKA: Rostá Homola
– Dlouhověkost z Edenu

POZVÁNKY: Duhové divadlo
– přehlídka waldorfských škol
z celé republiky

NÁZORY: Daň z nemovitosti
v Písku, aneb Sypte se, korunky

HISTORIE: Mariánský sloup má
novou sochu Panny Marie

CESTOPIS: Co se zoologům
ze společnosti Zoogeos
nepovedlo

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. VYNIKNETE mezi čtivými články a podpoříte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

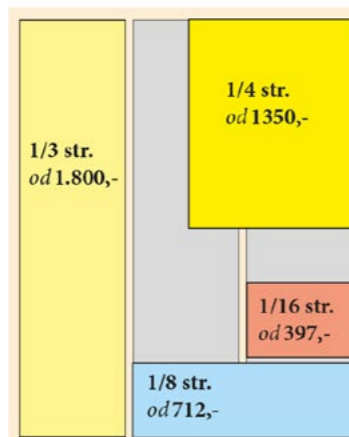
PÍSECKÝ SVĚT – otevřená cesta k občanům Písecka

- celobarevný regionální kulturně-politicko-společenský časopis s pestrým obsahem
- vychází jednou měsíčně, náklad 6.000 ks, okamžitě distribuován ZDARMA na více než 100 míst
- distribuce v Písku a v regionu Písecka od Čimelic a Mírotic po Protivín, Záhoví, Putim...
- v elektronické podobě volně dostupný a archivován on-line na www.piseckysvet.cz
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE – základní ceny + rozměry (2024)

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **200-300,-** rádkový inzerát v rámečku
- **650,-** 1/16 strany = 6,5 x 4,7 cm („vizítka“) nebo 13,5 x 2 cm (banner přes dva sloupce)
- **1200,-** 1/8 strany = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm nebo 13,5 x 4,2 cm
- **2050,-** čtvrtstrana na šířku nebo na výšku = 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- **2700,-** třetina = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec) nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- **3800,-** půlstrana na šířku n. na výšku = 20,4 x 13 cm nebo 10 x 26,5 cm n. 13,5 x 20 cm
- **6900,-** celá strana = 20,4 x 26,5 cm
- za současné sdílení na webu, FB a twitteru: 600,-

Dle dohody: jiné rozměry inzerátů, **PR články a rozhovory**

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojitá korektura): dle náročnosti 300 – 1500,- Kč.

SLEVY: opakování 3x – sleva 10%; opakování 5x – sleva 15%
– pro dlouhodobé inzerenty **individuální slevy.**

Neziskovým organizacím a školám poskytujeme 50 % slevu, příp. dle smlouvy

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200%; zadní strana: +100%; str. 2: +50%; str. 4 a 5: +25%

INZERCE NA WEBU

- v rámci celoroční spolupráce je propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.
- **KOMERČNÍ ČLÁNEK:** 600,- / jednorázové publikování

inzerce@piseckysvet.cz, tel. 607 777 993 (i SMS, ozveme se Vám obratem)

Tyto noviny pro vás vydává OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web www.piseckysvet.cz a můžete nás sledovat i na **FB**. K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme **MÍSTNÍ** neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU
(jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárcce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

ČÍSLO 6/2024 – KVĚTEN vyjde ve čtvrtek 20. června

Časopis si můžete vyzvednout na více než 100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pékárna Pekar, Pékárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha
- ČÍŽOVÁ – Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna;
- ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviný vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 5/2024, redakční uzávěrka: 22. 5. 2024
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2024

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky pošlete nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání textu na tel. 607 777 993.

MUZEJNÍ NOC – oslava 140. narozenin Prácheňského muzea

Velmi pestrý program nabídl Prácheňské muzeum v rámci tradiční Muzejní noci v sobotu 18. května dětským i dospělým návštěvníkům. Po dvaceti minutách začínalo paralelně několik komentovaných prohlídek, lidé obdivovali nový přírůstek do sbírek – obrovský krystal, na nádvoří si děti pekly zvířátka z těsta. Program doplnily hudbou Sborissimo a Guaranach, vystoupení šermířů ze skupiny RIVAL, filmy s píseckou tematikou i muzejní hospůdka. 140. narozeniny oslavilo Prácheňské muzeum pod vedením ředitele Jiřího Práška (vpravo) velkolepě a zároveň s velkým důrazem na dodržování tradic. **ZDENKA JELENOVÁ**

MÍSTOSTAROSTA MĚSTA PÍSKU Josef Soumar navštívil Záchranou stanicí živočichů Makov. Její vedoucí Libor Šejna mu mimo jiné ukázal výra velkého s poraněním oka.

ZEVO PÍSEK: Veřejnost může zaslat své písemné vyjádření k opakovaně přepracované dokumentaci projektu spalovny odpadů ve Smrkovicích ve lhůtě **do 30. 5. 2024**. Informace naleznete na https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_OV2078?lang=cs

Český červený kříž oslavil 105. narozeniny

V pondělí 6. května byl připraven program pro spolupracovníky i širokou veřejnost v Písecké Divadelce. Večerem hosty provázel Lukáš Nebes, který je členem zdejšího spolku ČČK od roku 1999 a od roku 2003 spolupracuje jako instruktor první pomoci. Na akci byla přítomna také ředitelka OS ČČK Petra Vítková a garant zdravotní péče Judita Soukupová Maříková. 105. výročí

se účastnil vážený host, senátor Tomáš Fiala a starosta města Písku Michal Čapek.

V rámci programu byl připraven workshop poskytování první pomoci, diskuze s hosty a přímý přenos živého vysílání Českého červeného kříže k 105. výročí jeho založení. Jak připomněl pan senátor Fiala, první prezidentkou Československého červeného kříže byla Alice Masaryková, dcera prezidenta první republiky. Svými znalostmi o historii celé mezinárodní organizace Červeného kříže pan senátor přítomné mile překvapil.

Kromě výročí měla akce ještě jeden slavnostní důvod. Tím bylo představení nového sanitního vozu ČČK Písek. Sanitní vůz je určen pro humanitární účely, posílí společnou preventivní činnost ČČK a městské jednotky dobrovolných hasičů, například při větších veřejných akcích. Chystá se též nová

Podpořte Šimona, Athelas a Písecký svět?

Chválit, či pranýřovat? Tak se jmenoval tenhle sloupek před měsícem. Možná si vzpomenete, že jedním z témat minulého čísla byla otázka, zda by se novináři, příspěvatelé i čtenáři měli více zajímat o to, co nás páli a trápí, anebo dávat víc prostoru „příkladům dobré praxe“ – tedy tomu, co nás těší, baví, co je možno ukazovat i přijímat jako vzor. Já jsem přesvědčena, že vyváženě obojí. Rozpoutaly se tím ovšem další dlouhé diskuse s výměnou mnoha argumentů. Ostatně jejich doznívání najdete i v tomto čísle, kde se k tomuto tématu vyslovuje Michaela Štátná (str. 6).

Jsem ráda, že nám do redakce přichází čím dál větší množství příspěvků, tipů na témata, pozvánek na zajímavé akce, ale také nejrůznějších povzdechů a kritických poznámek, které svědčí o tom, že Písečáci nejsou ke svému okolí lhostejní. A tak si, milí čtenáři, na následujících stránkách můžete přečíst i o tom, co mnohé z vás možná trápí. Budeme rádi, když si nenecháte jen pro sebe myšlenky, které vás třeba přičetbě napadnou. Pošlete nám je do redakce, podělte se se svými spoluobčany. O to dobré, i o to kritické či smutné. Z toho všeho se skládá náš každodenní život.

A pokud mohou ještě upozornit na něco, co byste neměli v tomto čísle přehlédnout, tak určitě se prosím zkuste zamyslet nad tím, zda byste nemohli podpořit skvělého a odvážného šestnáctiletého Šimona, který měl v životě už dost smůly, a přesto se do budoucnosti dívá s obrovským optimismem – viz str. 7. Jsem také moc ráda, že po určité odmlce způsobené výběrovým řízením na novou PR posilu se nám znovu připomíná Domácí hospic Athelas (str. 29).

A už nezbyvá než skutečně upřímně **PODĚKOVAT VÁM VŠEM**, kteří se aspoň pár korunami podíleli na tom, že tentokrát může Písecký svět vyjít dokonce na 32 stranách.

ZDENKA JELENOVÁ

služba pro seniory a imobilní občany, která pomůže například s cestou k lékaři, do lázní, či na výlet. Starosta města společně s ředitelkou ČČK sanitní vůz pokřtil, popřál mnoho úspěšných preventivních akcí, ale zároveň vyslovil přání, aby nenastala katastrofa, kde by s jeho pomocí museli dobrovolníci největší humanitární organizace světa zasahovat. Děkujeme všem členům a dobrovolníkům Českého červeného kříže, kteří již 105 let nečekají, že pomůže někdo jiný. Společně pomáháme pomáhat.

Tým OS ČČK Písek

AD: Zavřená kaňka na prezentaci kulturního smart města? (PS 3/2024) – spor o Elektrárnu města Písku

Spor mezi současným vedením města Písku a bývalým nájemcem Elektrárny královského města Písku, což je člen zastupitelstva Marek Anděl, bude mít pravděpodobně soudní dohru. O vyjádření jsme požádali obě strany, jejich odpovědi zatím bez dalšího komentáře otiskujeme. Ke kauze se vrátíme.

STAROSTA: Po nájemci budeme vymáhat všechny náklady

V současné době muzeum připravuje návrhy řešení (expozic) daných prostor. Ty jsou v žalostném stavu. Dělal zde nějaké sondy. Jak jsem byl informován, tak v nadcházejících týdnech by město měly být představeny varianty. Poté mohou být započaty opravy a případné stavebně-technické úpravy. Ono jen vyčištění a vybilení prostor se odhadem bude pohybovat v řádu statisíců korun. Posílám pro představu aktuální foto včetně „nově“ opravených prostor.

Co se týče sporu, tak věc se má následovně.

Některé exponáty byly zapůjčeny Národním technickým muzeem. Problém má dvě roviny. Jednou je skutečnost, že dle smlouvy Město Písek nemělo přenechat předměty třetí osobě. Ty měl však pan Anděl, čímž došlo k porušení smlouvy a město muselo exponáty vrátit.

Druhou věcí je poškození některých zapůjčených předmětů. Poškození bylo prokázáno, a tak jsme jako město museli uhradit náhradu škody, viz příložená faktura (pozn. red.: připojena faktura na 67.894 Kč od Národního technického muzea).

Po nájemci tak budeme vymáhat nájem (prostor byl předán opožděně), náhradu škody na uhrazených předmětech a dále musíme vyčíslit náklady na budově (minimálně úklid prostor).

Přesnou výši zatím nemohu sdělit. Panu Andělovi zatím oficiální výzva odeslána nebyla, k tomu dojde až po přesném vyčíslení.

MICHAL ČAPEK,
starosta města Písku

Aktuální stav

NÁJEMCE: Celou věc už jsem předal svému právnímu zástupci

Co se týká Národního technického muzea, se kterým jsem nikdy neměl a ani nemám žádný smluvní či jiný právní vztah, se mohu těžko vyjádřit. Jediné, co vím od pracovníků NTM a odboru správy majetku města, je to, že NTM zjistilo skutečnost, že město porušuje dlouhodobě nějakou smlouvu, kterou mezi sebou mají. Její obsah neznám a ani nemám informaci,

Foto z roku 2007

v čem Město Písek smlouvu porušilo. Ale na základě toho porušení smlouvy ze strany Města si NTM odvezlo všechny své exponáty v roce 2023. Naštěstí 90 % exponátů v muzeu patřilo mně, a tak muzejní expozice se toto nijak významně nedotklo, obzvlášť když většina exponátů z NMT neměla žádnou větší historickou hodnotu. Proto také asi bylo NMT před lety ochotné je uložit do vlhkých a nevytápěných prostor elektrárny. Na obhajobu Města Písku musím říci, že zajistilo každoročně odborného pracovníka z Prácheňského muzea, který tyto exponáty ošetřoval. Spory mezi NMT a Městem Písek nemohu komentovat, protože neznám jejich obsah.

K vyjádřením starosty Čapka (publikovaným na FB i jinde), kde naprosto účelově překrucuje fakta, můžu napsat pouze to, že to vnímám jako jednoznačnou snahu od odvedení pozornosti od zoufalství nad tím, jak mají elektrárnu dál provozovat, protože obsluha zařízení je velice náročná a vyžaduje 24hodinovou každodenní pohotovost 365 dnů v roce. Vůbec není pravdou, že bych měl jakýkoli zájem o prodloužení nájemní smlouvy, která skončila 31. 12. 2023. Naopak jsem dostal nabídku být v elektrárně zaměstnán. Tuto nabídku jsem ale odmítl.

Co se týká stavu elektrárny, když jsme ji s kolegy v roce 2007 přebírali, tak ten je zdokumentován velkým množstvím fotografií, ze kterých vyplývá, že ten stav byl naprosto tristní. Všude, kam neměla veřejnost přístup, byly ještě pozůstatky usazenin a bláta z povodní z roku 2002 (tedy ještě po 5 letech), vyplavené fekálie u zdevastovaného WC apod. Bahno bylo usazené i v rozvaděčích a všude tam, kde jste s něčím hnuli. Kolega se po čase rozhodl, že především s ohledem na ten stav odejde z nájmu. Já jsem zůstal a vydržel udržovat elektrárnu „při životě“ až do konce nájemní smlouvy, kdy jsem byl zástupci města požádán, abych elektrárnu vypnul, protože nemají příslušná oprávnění k jejímu provozu. Od té doby elektrárna stojí.

V průběhu nájmu jsem velkou část prostor vlastním nákladem zrekonstruoval se souhlasem vlastníka a památkářů. Vše je jasně doložitelné a starosta z nějakého důvodu zcela úmyslně veřejně lže, protože stav zná, kdy se byl v lednu 2024 v elektrárně osobně podívat a vše si prošel.

MAREK ANDĚL
člen Zastupitelstva města Písku a bývalý nájemce

Zprávičky z Písku a okolí

Po zprovoznění D4 bude město zajišťovat administraci přestupků

Zprovoznění nového úseku dálnice D4 od 1. ledna 2025 bude pro město Písek znamenat novou administrativní zátěž. Na D4 bude na území ORP Písek na základě požadavku státu osm úsekových radarů a vysokorychlostní váha pod správou města. „Ročně se dá očekávat 20 000 až 30 000 přestupků týkajících se rychlosti a kolem 100 000 přestupků zjištěných při vážení,“ řekl místostarosta Josef Soumar. Město bude muset přijmout šest nových zaměstnanců, zisk z vybraných pokut by ale měl pokrýt náklady. -MŮ-

Umělecké graffiti u autobusového nádraží

Na protihlukových zdech u autobusového nádraží v Písku vznikly první oficiálně povolené graffiti. Jejich autory jsou umělci spojení s českobudějovickým spolkem Pro City Art, který město požádal

o možnost tuto plochu pro tento druh umění využít. Rada jejich záměr podpořila. Jejich díla inspirovaná Františkem Křížíkem budou na zdech jeden rok a poté je nahradí novými malbami. „Graffiti zdobí protihlukové zdi teprve chvíli, ale ohlas na ně byl velký a lidem se líbí, což mě velmi těší,“ řekl starosta Michal Čapek: „Míst, která by byla pro graffiti vhodná, je v našem městě poměrně dost. Lidé mají spoustu nápadů, které plochy by bylo možné pomalovat, ne všechny ale patří městu, jako třeba podchod pod přeložkou, který není zrovna výstavní,“ -MŮ-

V jízdě zručnosti traktorem s přívěsem zářily studentky SZeš

24. dubna 2024 proběhl v prostorech Středního odborného učiliště v Blatné již 22. ročník soutěže „Jízda zručnosti traktorem s přívěsem“.

Tato soutěž je již tradičně určena pro studenty oborů, ve kterých je součástí vzdělávacího programu získání řídičského průkazu skupiny T. Soutěž je rozdělena do několika kategorií. Vítězové jednotlivých kategorií postupují do celostátního kola. Všichni soutěžící museli předvést své

dovednosti v ovládní moderního traktoru s přívěsem. Projetím trasy s překážkami potvrzovali svoji šikovnost a zručnost. Rozhodčí hodnotili přesnost splnění jednotlivých úkolů a čas jízdy.

V kategorii zemědělských škol – dívky, opět zářily studentky SZeš Písek. Na 2. místě se umístila naše studentka Katka Fučíková a na 4. místě Vendula Hašková. Obě děvčata jsou ze 3. ročníku.

Ing. Marie Procházková, ředitelka školy

INZERCE

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

MONTEA CZ s.r.o.

TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

ELEKTROINSTALACE

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

TENTOKRÁT VÁM PŘINÁŠÍME ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ – 32 STRAN PESTRÉHO ČTENÍ

Tisk Píseckého světa je z podstatné části placen z dobrovolných příspěvků našich čtenářů

QR Platba

DĚKUJEME!

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU

(jednorázový či jako měsíční příkaz)

můžete zaslat na dárcovský účet

č. 78 31 003 001 / 5500

XXIV. písecká jízda historických vozidel

15. června 2024

Sraz v Palackého sadech v Písku.

VÝSTAVA vozidel začíná v 8:00 hod.

START je v 10:00 hod.

Jízda je spojená s plněním soutěžních úkolů.

CÍL je u restaurace Golf & Country Club Kestřany a předpokládáné vyhlášení výsledků bude okolo 16.00 hod.

Uskuteční se tradičně třetí sobotu v červnu – 15. června 2024 a nese podnázev Svobodně do hor.

XXIV. písecká jízda historických vozidel je pro vozidla do roku výroby 1970 včetně. Akce je zařazena do 9. ročníku Autosport Klasik Jihočeského poháru historických vozidel 2024 pro kategorie dle propozic Jihočeského poháru M1, M2, A1 a A2.

Srdečně Vás zve VETERAN CAR CLUB

PÍSEK spolek, www.vccpisek.cz

SVOBODNĚ DO HOR

XXIV. PÍSECKÁ JÍZDA HISTORICKÝCH VOZIDEL

Veteran Car Club Písek

15. červen 2024

SVOBODNĚ HORY

PALACKÉHO SADY
8:00 VÝSTAVA
10:00 START
GOLF KLUB
KESTRANY
15:00 CÍL

Vracíme penězům hodnotu

Ochrňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

Daň z nemovitosti v Písku, aneb Sypte se, korunky

V poslední době otrásl píseckou veřejností nebývalé a drastické zvýšení daně z nemovitosti, o kterém zčásti rozhodli i místní politici v čele s panem starostou.

Píseckem toho v poslední době otrásá docela dost, tak jsem si říkala, co se zase děje. Byla jsem však uklidněna v místním tisku, kde psal pan místostarosta, že jde vlastně jen o minimální položky, tak nač ten povyk.

„Tak to jo,“ řekla jsem si a zůstala klidná jako želva. Ovšem jenom do té doby, než nám dorazila složenka. Z letargického plazu se rázem stala rozrušená Želva Nindža. Minimální položky? Chachá! Pan místostarosta se zřejmě pohybuje v oblasti finančního poradenství, že umí všechno tak hezky vysvětlit a tisíce korun „přetaví“ do „desetikorunových záležitostí“.

Zde jsou částky černé na bílém: Za loňský rok jsme jako obyvatelé Smrkovic zaplatili za daň z nemovitosti 3769 Kč. Docela dost peněz, ale

zatím jsme to vždycky nějak zvládli. Po zvýšení daně se nám letos, pro rok 2024, objevila na složenice částka 8367 korun českých!!!

Takže minimální položky, pane místostarosto? Připadáme si jako ve středověku: Král přikázal zvýšit daň. Poddaní se bouří. A je jim to houby platné. Jen se sypte, korunky... A co přijde dál? Daň z hlavy? Nebo z práva na život?

Bydlím ve Smrkovicích. Jelikož tato obec spadá pod Písek i se skvělou finanční morálkou jeho radnice, platím jako obyvatelka velkoměsta. Jen plať, smrkovický občánku, ať se korunky sypou! Útěchou ti budiž, že sponzoruješ všechny ty úžasné nápady, které písecká radnice vymyslí. Třeba rozšíření smrkovické skládky, smrkovické překladiště odpadu nebo to nejlepší: projekt smrkovické Spalovny. Bravo, pane starosto!

A vzkaz pro vás do dalších voleb? Spolehněte se na náš hlas!!!

MARTINA POŽIVILOVÁ

Proč psát o tom negativním?

Někdy se nám to seje, že jedna mizerná zpráva následuje druhou, dílo se nám nedaří, zdraví si dá pauzu, a nějaký domácí spotřebič si skončí svoje služby. Určitě se s podobnou situací setkal v životě každý z nás...

V tu chvíli si asi každý udělá chvilku času na přemýšlení. Napřed to bývá dumání nad „proč právě já, co jsem komu udělal“, a později se dumání vyvine buď v depresi, anebo v řešení nastalé situace. Je fakt, že jakmile se podaří vyřešit jednu záležitost, jako na potvoru se vzápětí přihodí něco jiného, ale co už. Stává se to i mě, nejsem výjimka.

Během jediného týdne se mi dostalo několika diametrálně odlišných hodnocení mého „psaní“ a možná jsem si to přivolala sama. Dostala jsem se do diskuze o tom, zda je v dnešní době vhodné psát o negativních věcech, když jsme jimi obklopeni ze všech zdrojů informací, protože ty pozitivní články, informace, vlastně lidem víc pomáhají. Došla jsem k závěru, že je v pořádku psát o nepravostech, lžích, podvodech, fixlování a dalších darebnostech. Víte, pokud vás postihne nějaká křivda, nepohoda, újma, bolístka, pak i článek popisující tyhle veskrze „negativní“ situace vašim pohledem může znamenat jistý druh pomoci, aspoň v tom, že někdo vaši situaci rozumí, třeba ji chápe, a navíc na tu nepravost vám páchanou poukáže.

Každý bychom měli mít svou vlastní svobodu vůli a přijímat informace podle vlastní volby. A pokud to nedovedu, musím se zastavit, a buď se svépomocí vzhopit, nebo vyhledat pomoc. Jasně, je to těžké počínání. Ale od toho je člověk obdařen myšlením. Prostě si vyberu, co budu číst, většinou lze vybírat již podle nadpisu, zrovna tak si vyberu

pořady, které chci sledovat, a určitě i lidi, se kterými chci sdílet svůj čas. Chápu, že ne všem je taková cesta schůdná, ale existuje a to je důležité. Z uvedeného usuzuji, že když se rozhodnu číst si „negativní“ informace, mám v sobě dostatečnou kapacitu je i přijmout a zpracovat, tím pádem nepotřebuji, abych byla zaplavena jen tím „pozitivním“ pro stabilitu života, mohla bych si připadat i balamucena.

A teď co se v tom jednom týdnu stalo. Dostalo se mi hodnocení od tří osob, které se vzájemně nejspíš neznají. První bylo poděkování za můj názor na jistou záležitost týkající se širší veřejnosti, vyjádřený článkem. Článek se zabýval negativní věcí, přesto prý bylo v pořádku, jak jsem to napsala.

Další vyjádření nezačínalo tak povzbudivě, prý se o mně ví, že píšu, že píšu dokonce fundovaně. A vzápětí následoval dotaz, jestli si články píšu sama, nebo mi je někdo připravuje! Jakože jsou články dobré, ale asi nemám kapacitu je sama zplodit. Tady byla použita pochvala spíš ve smyslu mě tak trochu urazit. Možná ne trochu, ale trochu víc. (Pro zvědavce – píšu si vše sama, nebydlí se mnou horda pidilidí, kteří by za mne četli, hledali a sepisovali, ovšem pokud trpaslíci pomáhat přijdou, uvedu je jako spoluautory, nejsem sobec.)

A nakonec ocenění nejčerstvější, doufám, že bylo míněno upřímně: byla to pochvala a byla míněna hlavně na obsah a zpracování článků. Za tuhle pochvalu jsem ráda, osoba ví, co ta práce obnáší.

Zůstanu u toho, o čem všeobecně píší, občas i chválím, až bude převažovat kolem nás jen to hezké, nebráním se o tom napsat, prozatím to tak, bohužel, nevypadá.

MICHAELA ŠTASTNÁ

Kam kráčíš, politická kulturo?

Vážení čtenáři, původně jsem chtěl v tomto čísle přinést další část seriálu „Co dělat, když...“. Tragická událost, kterou byl atentát na Slovensku, však mé myšlenky nasměrovala jinak. Delší dobu přemýšlím, co se to vlastně děje s lidmi, politiky, vztahy... Kdo pravidelně brouzdá po internetu, zejména pak po sociálních sítích, musí si všimnout polarizace a možné i radikalizace části společnosti. Opět se nám odněkud hlásí o slovo ta jediná, oficiální a schválená pravda. Za názory teď, zatím, nehrozí kriminál. Místo toho však přidáváme lidi do škatulek, od „flastenců“, dezolátů, extrémistů, až po rusofily, ukrofašisty a kdo ví co ještě. Kromě těchto nálepek jsme začali pro jiné názory používat termíny jako dezinformace a nebo „fake news“.

Zatímco v Čechách máme čas od času demonstraci zaplněný Václavák, nebo rok bivačujícího demonstranta před Úřadem vlády ČR, na Slovensku se už lavina utrhla. Atentátník, schovaný mezi příznivce, přerušil podávání rukou a focení střelbou. Modlím se, aby nic podobného nenastalo v České republice. Aby tento vyšinutý jedinec nebyl někomu inspirací. Bohužel mi však nemohou uniknout souvislosti s rozdělením společnosti a nálepkováním u nás. Nedávno se ve zpravodajském pořadu objevila známá slovenská herečka, jež bez váhání označila voliče tamní vítězné strany za spodinu.

Tak daleko snad ještě nejsme. Ale i v našem městě směle nálepkujeme. Voliče opozice občas někdo označí za pomatence, opozici samotnou za extrémisty. A například kolega Černý byl opakovaně na titulcích tisku přímo jmenován a označen za „nepřítele sportu“. Nepřísluší mi vyjadřovat se k jeho podání námitek ke stavbě sportovní haly, ale do té doby jsme autory desítek námitek veřejně nevláčeli tiskem a různými schůzemi. Mohl by z toho být nebezpečný precedent. Stejně jako z trestního oznámení, které podal jeden zastupitel na další – za přirovnání spalovny k rakovině ve vydaném článku. Byl bych moc rád, kdyby se mezi lidmi, a zvláště pak do politiky, vrátila slušnost, respekt a pokora. A to na všech jejích úrovních. Vždyť to, snad, kéžby, doufám, všichni děláme pro lidi. Pro naše rodiny, sousedy, spoluobčany, města, kraje, republiku.

LUKÁŠ NEBES,
člen Zastupitelstva města Písku

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání textu na tel. 607 777 993.

Run and Help pro Šimona

Dne 16. května se ve Vodňanech uskutečnil charitativní běh v rámci jubilejního 10. ročníku Run and Help Konta Bariery, jehož výtěžek je určen Šimonovi z Písku na protézu, která mu umožní plnohodnotný život a sportování. Stejný záměr má i ZŠ J. K. Tyla v Písku. A podpořit šestnáctiletého Šimona můžete i vy.

Běh podpořila například 12. MŠ při ZŠ T. Šobra, jak popsala Pavlína Houšková: „Naše 12. MŠ při ZŠ T. Šobra Písek se zapojila do této akce a připojila se k závodu v běhu. Za naši MŠ na start nastoupila Václava Králíčková se svým synem Kájou. Akci jsme podpořili sladkým občerstvením v podobě koláčků, které připravili a upekli zaměstnanci MŠ s dětmi.“

Ke stejné akci se připojuje také ZŠ J. K. Tyla v Písku. Její ředitel Pavel Koc vysvětluje: „Také u nás ve škole chceme pomoci našemu bývalému žákovi. V pátek 31. května budeme ve škole dělat akci Sportujeme pro Šimona, žáci 1. – 4. tříd budou běhat kolem školy, žáci 5. – 9. tříd vyrazí na Živec. Naši kampaň na podporu Šimona na webu a sociálních sítích zahajujeme v pondělí 27. 5. a prosíme všechny Písečáky, aby se připojili.“

Motto projektu Run and Help: „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se!“

Šestnáctiletý Šimon Kasa z Písku v únoru podstoupil dobrovolnou amputaci nohy pod kolenem. Když mu bylo sedm let, přišel při nešťastném úraze o část pravé nohy a čtyři prsty na pravé ruce. Velkou část dětství strávil po nemocnicích, nohu se ale zcela uzdravit nepodařilo. Jak rostl, stále více ho bolela a devět let se musel omezovat úplně ve všem – proto se s podporou své rodiny rozhodl pro radikální řešení, které by mu mělo pomoci k hodnotnějšímu životu i k možnosti konečně sportovat. Civilní nohu Šimonovi uhradí zdravotní pojišťovna, ale běžecskou protézu za zhruba 150 tisíc si bude muset zaplatit sám. Šimon nyní studuje prvním rokem Střední rybářskou školu ve Vodňanech. Jeho oborem jsou vodní stavby a návrat vody do krajiny. Svůj velký koníček, tedy rybaření, by rád přetavil také do budoucího povolání „Bavilo by mě stavět jezírka,“ říká v rozhovoru pro Konto Bariery. A jaký je jeho největší úlovek? „Sumec velký 178 centimetrů, takže větší než já,“ chlubí se. A co s ulovenými rybami dělá? „Všechny pouštím zpátky do vody.“

ZDENKA JELENOVÁ

Účet Konta Bariery pro Šimona: 17111444/5500, variabilní symbol 2222, specifický symbol 59882.

INZERCE

PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM V PÍSKU WWW.PRACHENSKEMUZEUM.CZ

VÝSTAVA JEDNOHO DNE

VÁCLAV PIXA KOVOBÁJE

30. KVĚTNA 2024 OD 17:00
PARKÁNY MUZEA – VSTUP BRANKOU OD ŘEKY
HUDBA: ELECOUSTIC

čtvrtek 20. června od 19 hodin
Dům kultury Protivín

Vzpomínkový koncert
na Karla Gotta

Učinkuje Nikolas Put za doprovodu orchestru Radima Linharta.

Vstupné 400 Kč, prodej vstupenek: www.mujiobjak.cz
Informace na tel. 734 271 080

Několik připomínek k rekonstrukci Žižkovy ulice

V místním tisku proběhlo několik článků o rekonstrukci Žižkovy ulice. Chtěla bych upozornit, že ve všech zveřejněných článcích je uvedeno, že rozhodnutí krajského úřadu je konečné a nelze se proti němu odvolat. To je sice pravda, ale autoři těchto příspěvků „zapomněli“ uvést, že proti rozhodnutí krajského úřadu byly podány dne 9. 2. 2024 podněty na provedení přezkumného řízení na příslušné ministerstvo, které dosud vyřešené nejsou.

Když město Písek započne rekonstrukci této ulice, může se stát, že ministerstvo důvody podnětu proti rozhodnutí krajského úřadu uzná jako oprávněné a rekonstrukce ulice uprostřed prací může být zastavena. Proč příslušní úředníci, kteří dávají do tisku tyto příspěvky, neuvědomí i tuto skutečnost? Co potom řeknou občanům? Bude to jednoduché – svedou to na ty, kteří s rozhodnutím nesouhlasili. Ale měli by si uvědomit, že tady to budou právě úředníci města Písek, kteří o podnětu na ministerstvo věděli, a přesto rekonstrukci začali. Proč riskují a chtějí započít rekonstrukci s rizikem, že Žižkova ulice může být rozkopaná i mnohem delší dobu, než je plánovaná rekonstrukce? To ale není započít rekonstrukce v dobré víře! Se skutečnostmi, které napadám, jsou velice dobře obeznámeni. Navíc jsem příslušné odbory a místostarostu pro dopravu žádala, aby i s touto skutečností seznámili v tisku občany. Protože se tak nestalo, píšu tento článek.

Není to jen zřízení nové autobusové zastávky, které se v podnětu na přezkumné řízení řeší, ale je tam spousta velice pochybných věcí, např. zrušené přechody v křižovatce Žižkovy ulice s ulicemi Prokopova a Rokycanova. Ze všech nynějších přechodů zde nebude přechod ani jediný, ač u autobusové zastávky podle zákona přechod být musí. Místo pro přecházení v tomto případě zákon neumožňuje. Vám, kteří budete chtít ulici v této křižovatce přejít, se zrušení přechodů bude líbit?

Dále je to např. plocha pro tříděný odpad, která nemůže být zřízena tak, jak je v plánech. Vytvoření tak, jak je v plánech, je nereálné, kontejnery na tříděný odpad tam být nemohou kvůli rozhledům při výjezdu z domu, před kterým by se měla plocha pro kontejnery zřizovat. Zřídí se, i když bude nepoužitelná? Sice by vyhověly podzemní kontejnery, ale na ty není stavební povolení. Navíc zde budeme po letitém druhém „autobusá-

ku,“ který zde zbyl spoustu let po zřízení nového autobusového nádraží, další raritu. V jedné křižovatce budeme mít dvě „kontejnerišť.“ Jedno je totiž už v Prokopově ulici.

Dále je problém např. se stavebním povolením na rekonstrukci vodovodu a kanalizace. Bylo sice v roce 2006 vydané společné povolení s rekonstrukcí druhé etapy s termínem dokončení v roce 2009. V té době byla ukončena druhá etapa, ale třetí etapa nikdy nezapočala. Když jsem upozornila, že toto povolení, které bylo zveřejněno u veřejné zakázky, mělo termín dokončení v roce 2009, ještě tentýž den po mém upozornění byla vydaná veřejná vyhláška, kde se termín prodlužuje z roku 2009 do roku 2025, tedy o šestnáct let. A navíc podle mého názoru je stavební povolení z roku 2006 dnes již neplatné, 15 let (!) od dokončení druhé etapy se v rekonstrukci vodovodu ani kanalizace nepokračovalo, což vedlo k zániku tohoto povolení, protože pokud je stavba během jejího trvání přerušena na dobu minimálně tří let, její obnovení vyžaduje získání dalšího povolení. Ale nové povolení vydáno nebylo.

Dalším problémem je chybějící stavební povolení na veřejné osvětlení – nejen na jeho rekonstrukci, ale i na zřízení osvětlení nového po straně od pošty směrem na Tábor. Zde totiž žádné veřejné osvětlení není – není zde tedy co rekonstruovat.

Ještě se vrátím k nově zřizované autobusové zastávce, ta se bude nově zřizovat i přes skutečnost, že šířkově nebude odpovídat normovým požadavkům. Ale to se prý vyřeší jednoduše – sníží se třída ulice, aby se zákonům vyhovělo, i když požadavek Policie ČR byl, že nově zřízená zastávka musí vyhovovat podmínkám na komunikaci II. třídy. Žižkova ulice se i přesto má změnit ze sběrné komunikace II. třídy, na třídu III. Přece nevádí, že z nynější vedlejší ulice se navíc stane ulice hlavní. Navíc bude stejné kategorie jako vedlejší jednosměrná ulice Prokopova. Není mezi Žižkovou a Prokopovou ulicí z hlediska provozu přece jen nějaký rozdíl? A jestli se někomu, kdo 15 let nezkoledovanou křižovatkou Žižkovy ulice s ulicí Prokopovou a Rokycanovou nyní projíždí, zdá tato křižovatka hrozná, věřte, že bude hůř. Krajský úřad si totiž už pro územní rozhodnutí nechal udělat posudek nově vyprojektované křižovatky a v něm znalec v oboru dopravy uvedl, že nová křižovatka bude problematictější než současná... atd.

Když už město Písek v tisku oslavně sděluje, že konečně po letitých problémech může začít rekonstrukci, měli by občané znát i rizika, která tato stavba může přinést. A za letité problémy si město může samo, občané mají totiž vždy na jakoukoliv reakci vydanou městem a jeho odbory pouhých 15 dní, přes tento termín doslova „nejede vlak“... Celkem trefně to bylo popsáno na zdejších stránkách v Píseckém světě. Např. od nabytí právní moci územního rozhodnutí do žádosti o vydání stavebního povolení to městu Písek trvalo bez několika dnů dva roky. A navíc žádost byla podaná způsobem, který je také mimo jiné předmětem přezkumného řízení na ministerstvu.

ALENA PODHRADSKÁ

Trenér fotbalové reprezentace Ivan Hašek: Nominaci hráčů na Euro mám už v hlavě

Fotbalista a trenér Ivan Hašek ve čtvrtek 16. května navštívil Písek, kde v Divadelce spolu se známým filmovým a reklamním režisérem, hercem, a spisovatelem Jakubem Kohákem absolvovali Talk show nejen o fotbale. Vydařenou akci, kterou moderoval ředitel CKmP Josef Kašpar, si diváci nálezitě užili. A ještě předtím poskytl Ivan Hašek exkluzivní rozhovor Píseckému světu.

Pane Hašku, jak jste byl spokojen s bezbrankovým remízou nedávného derby pražských „S“, které se hrálo v rámci nadstavby FORTUNA:LIGY?

Mně ani tak nešlo o výsledek zápasu, já byl spokojený s tím, že se nikdo z hráčů nezranil. Každý o mě ví, že jsem spartan, takže bych byl spokojenější, kdyby Sparta vyhrála, což se ale nestalo. Byl to vyrovnaný zápas, který skončil zaslouženou remízou.

Sparta je velice blízko k obhajobě mistrovského titulu, ale zbývá jí udělat ještě poslední krok. Podari se jí to?

To já nevím, ale určitě by to byla velká chyba, kdyby Sparta takovou příležitost pustila. Myslím si, že

něco takového se nestane. Její náskok na druhou Slavii je takový, že ztratit jej dvě kola před koncem soutěže, by bylo trestuhodné.

Jako hráč jste se Spartou získal osm mistrovských titulů a coby trenér mužstva z Letné dva tituly. Lze dneska, s odstupem času, říct, který z těchto titulů bylo nejtěžší získat?

Pro trenéra je to vždycky těžší, protože jako hráč máte kolem sebe dost lidí, kteří vám pomůžou, ale jako hlavní trenér máte celé mužstvo na starosti, zodpovídáte za jeho výsledky, jste pod velkým tlakem, takže obou titulů, které jsem získal jako trenér, si cením víc než titulů vybojovaných v pozici

hráče. Je pravda, že jako trenér máte k dispozici hned několik spolupracovníků, s nimiž jste na stejné vlně a všechno si musí sednout dohromady, abyste prostě fungovali jako úspěšný trenér. Celý realizační tým musí táhnout za jeden provaz. Měl jsem tehdy štěstí na výborné lidi kolem sebe a jsem za to velice rád.

Dokončení na str. 10

Pozvánka do Sladovny: Listování – Než natáhnu brka

Ve Sladovně zve na další z cyklu Listování – scénické čtení – divadelní představení s knihou v ruce. V úterý 28. května od 17:00 hodin, tentokrát nás překvapí knihou Než natáhnu brka od Antti Tuomainen. Vstupenky k zakoupení na recepci nebo webu Sladovny.

Aby nedošlo k omylu, tohle není brutální kriminálka, ani kniha anekdot. Přesto vás čeká detektivní zápletka, pár mrtvol, konkurenční boj a plno úvah, proč se všechno tak nějak semlelo. Jaakkovi je 37, když mu lékař oznámí, že nemá chřipku, ale umírá na otravu – a nemá už moc času. Když se z ordinace vrátí domů, přistihne svou ženu, jak si užívá s mladým, přitažlivým zaměstnancem jejich společné firmy. Firma, kterou začíná ohrožovat nebezpečná konkurence. Jaakko se rozhodne vypátrat toho, kdo mu usiluje o život. Se smrtí za zády jde všechno rychleji a je potřeba užít si i využít každou minutu...

Účinkují: Alan Novotný a Markéta Lánská V překladu Vladimíra Piskoře vydala v roce 2018 Kniha Zlín ze skupiny Albatros Media **ZUZKA BÁRTOVÁ**

DOTKNI SE PÍSKU
MĚSTSKÁ SLAVNOST

**MARIE ROTTROVÁ
KATEŘINA MARIE TICHÁ
VYPSANÁ FIXA
LENKA DUSILOVÁ SÓLO
BANJO BAND IVANA MLÁDKA
MICHAL PROKOP & FRAMUS FIVE
THOM ARTWAY & BAND
BRATŘI V TRICKU
V.O.S.A. THEATRE
BLACKOUT PARADOX - OHNIVÁ SHOW
STREET FOOD SPECIALIT
MINT MARKET - MODERNÍ TRH
S ČESKÝM DESIGNEM**

7.-9. června 2024

**01 06
09 00
20 24**

**DEN DĚTÍ
V KNIHOVNĚ
PŘÍBĚH KNIHY**

Zve děti a jejich rodiče na oslavu Mezinárodního dne dětí do knihovny, v rámci které proběhne výtvarně-literární workshop Příběh knihy. Tvoření s povídkami o knihách pod vedením ilustrátorky Bary Valecké. Víte, jak se jmenují části každé knihy, kde se vzaly a jak vypadaly v minulosti? Co je předsádka, záložka, tiráž? Výtvarné obálky a ozíčky. Workshop s pracovním listem, s výrobou malého sešítu / knížky a vlastní originální záložky. Zve všechny malé knihomilce! Pro děti 6-12 let. Časy začátků workshopů: 9:30 a 11:00. Současně bude v knihovně probíhat výprodej dětských knih.

**sobota
01.06.2024
09:00 hodin
atrium, foyer**

www.knih-pi.cz | centrum@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alšovo nám. 75/13, 397 01 Písek

Trenér fotbalové reprezentace Ivan Hašek: Nominaci hráčů na Euro mám už v hlavě

Dokončení ze str. 9

Trénoval jste ve Francii, v Japonsku, ale také ve Spojených arabských emirátech, v Kataru, v Saudské Arábii a Libanonu. Bylo těžké motivovat hráče v těchto zemích do tréninku, který většinou, vzhledem k horkému počasí, probíhal až večer? Ne, to ne. Všude na světě je to stejné. Jsou to profesionálové, kteří za svou práci berou peníze. Samozřejmě je potřeba přizpůsobit se mentalitě, která v těch zemích je, vyčlenit čas na modlení a další věci. Ale hráči si uvědomují, čím jsou a že musí svoji práci odvádět co nejlépe. Kdo na to nepřistoupí, nehraje. A nemá ani šanci se zúčastnit tréninku.

A jak populární je fotbal v Japonsku?

Japonsko v každém zanechal nezapomenutelné okamžiky. A stejně je to i u mě, vzpomínky mám nádherné. Převládají ty pozitivní než negativní, protože Japonsko je země, která je pro nás Evropany hrozně vzdálená a neznámá. Člověk se tam setkává se spoustou nových věcí, i co se týká fotbalu. Já jsem si to tam náležitě užíval jako hráč i jako trenér, protože pracovitost Japonců je obdivuhodná, trůfám si říct, až neskutečná.

A navštěvujete i dnes místa, kde jste dříve fotbalově působil coby hráč nebo jako trenér?

Určitě. Každého půl roku jezdím do Francie, do Štrasburku, kde jsem působil delší dobu. Byli jsem tam s manželkou i v době, když jsem slavil padesátiny, poté jsme navštívili Japonsko, to zase když jsem slavil šedesáté narozeniny. Tam to bylo úžasné. Byl jsem na utkání týmů Sanfrecce Hirošima a Vissel Kóbe, o poločasové přestávce jsem stál na hřišti a třicet tisíc diváků v hledišti mi tleskalo. Byl jsem hodně dojatý na stadionu, který jsem opět navštívil po delší době. Místní mě přivítali opravdu fantasticky, absolvovat jsem čestné kolečko kolem hrací plochy, až se mi slzy draly do očí. To jsou právě ty okamžiky, na které se nezapomíná. Je až neuvěřitelné, jak jsou Japonci vděční, i proto jsem

tam hrál i trénoval strašně rád. Zažil jsem tam opravdu hodně, ale tohle bylo něco neskutečného.

Od ledna jste trenérem české fotbalové reprezentace. Prakticky již za měsíc startuje v Německu evropský šampionát. Bylo těch necelých pět měsíců dostatečná doba, abyste dobře poznal hráče, kteří by se mohli objevit v nominaci?

Toho času nebylo tolik, kolik bych si představoval. Když se seje národní tým na srazu před přátelským zápasem, absolvujete s ním několik tréninků, odehraje se zápas a poté se hráči zase vrátí do svých klubů. Proto se snažíme za hráče jezdit, mluvit s nimi, když jsme na srazu, tak určitou dobu strávíme u videa a říkáme si, jak bychom měli hrát. Ostatní týmy jsou na tom podobně. Říkat, že jsem měl málo času na přípravu, to není můj styl.

Český národní tým čekají na Euru v základní skupině 18. června Portugalci, 22. června Gruzie a 26. června Turecko. Co od nich můžeme čekat?

To kdybych věděl. (smích) Portugalci jsou silným soupeřem a zároveň jedním z hlavních favoritů na celkové vítězství. Tak trochu neznámou jsou Gruzínci, když je teď už nějakou dobu sleduji individuálně, jak hrají ve svých klubech, musím říct, že hned několik z nich jsou nadstandardní fotbalisté s výbornou kopací technikou. Určitě to bude hodně nepřijemný soupeř. A Turci, kteří mají nového trenéra, Itala Vincenza Montellu, který nahradil německého kouče Stefana Kuntze, se herně dost zlepšili. A jsou také organizovanější a disciplinovanější, takže to rozhodně nebude snadný protivník. Čeká nás velká šichta. Cílem je samozřejmě postoupit ze skupiny.

Před pár dny UEFA oznámila, že nominace rozšíří o tři místa, tedy na 26 hráčů. Přivítal jste to?

Určitě ano. Pro trenéra je vždycky lepší, když má z čeho vybírat. Na druhou stranu máte v týmu o tři hráče navíc, se kterými musíte pracovat. Hráč může

pouze jedenáct hráčů, k nim určíte náhradníky a zákonitě další hráče postavíte stranou, takže do zápasu nezasáhnou. Jak říkám, pro trenéra je to o něco těžší situace, na druhou stranu budu mít kam sáhnout. Já jsem tento krok přivítal.

Máte už konkrétní představu o hráčích, kteří by se mohli objevit v konečné nominaci pro Euro?

Jistě. Prakticky denně mluvím se svými kolegy z realizačního týmu, jsme neustále v kontaktu. Sledujeme hráče jak na videu, tak přímo při zápasech na hřišti. Nějakou představu už máme, v užíší nominaci je teď asi třicet hráčů. U mnohých z nich jsme už přesvědčeni, že na Euro pojedou, pokud však budou zdravotně v pořádku. Je tam stále několik otazníků, ale máme ještě několik dní na to, abychom je vyřešili. Fotbalisté sehrají ve svých soutěžích ještě několik zápasů, u některých kluků budeme bedlivě sledovat jejich zdravotní stav, ten bude rozhodující.

Jste si vědom toho, že už v průběhu šampionátu nebo po jeho skončení budete kritizován, proč jste vzal na Euro právě tyto hráče a ne jiné?

Víte co, to k tomu patří. Každý si bude chtít říct, kdo by tam měl hrát, a kdo ne, s tím já počítám. Na druhou stranu, nikdo z těch lidí, kteří mě budou kritizovat, nemohl vidět víc zápasů a hráčů, než jsem viděl já se svými kolegy. V tomhle mám čisté svědomí. Prostě budu vybírat podle toho, co jsem viděl – a bylo toho opravdu dost.

A setkal jste se v poslední době s tlakem od některých klubů, které měly zájem na tom, aby jejich konkrétní hráč se objevil v nominaci na Euro, protože ho plánují výhodně prodat do zahraničí?

Musím říct, že něco takového jsem ještě nikdy nezažil, aby nějaký klub chtěl, abych nominoval někteřého z jeho hráčů. To možná naopak, abych některé nebral z důvodu toho, aby se mohli připravovat se svým týmem na novou liguovou sezonu (smích).

Do zahájení Eura zbývá už pouze několik týdnů. Co vás ještě čeká ve finální části přípravy na tuto hodně očekávanou fotbalovou akci?

Jak už jsem zmínil, musíme ještě doladit zdravotní stav některých hráčů. Na programu je ještě několik pohárových zápasů, které se hrají „na krev“. Někde se ještě dohrávají liguové zápasy, na programu jsou finálové zápasy Evropské ligy a Evropské konference ligy, kde rovněž máme naše hráče, a tam také hrozí nebezpečí zranění. Budu si přát, aby kluci byli v pořádku a ligu či poháry dohráli ve zdraví.

Evropský šampionát se koná v Německu, takže určitě budete mít při zápasech ve skupině v hledišti silnou diváckou podporu. Budou pro vás čestí fanoušci tím pověstným hráčem navíc?

Německo není daleko, je to jen kousek, a já věřím, že fanoušci přijedou na naše zápasy v co největším počtu a svými hlasivkami nám hodně pomůžou. Jak už jsem řekl, chceme postoupit ze skupiny. Já osobně si přeji, aby čestí diváci byli s naší předvedenou hrou i s dosaženými výsledky spokojeni.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Festival Rumiště letos v Palackého sadech: nevšední limitní láhve a rumové novinky z Paříže a Prahy

Akce Rumiště se zapsala do píseckého kulturního kalendáře jako gastro festival s nabídkou a prezentací kvalitních produktů. Snaží se o zajímavou hudební dramaturgii a sleduje i trendy současné gastronomie. Před festivalem jsme vyzpovídali hlavního organizátora Karla Urbánka, který v Písku provozuje i oblíbený obchůdek mujRum.

Na jaké značky rumů se mohou návštěvníci letos těšit?

Letos bude pestrá nabídka jako každý rok. Pravdou je, že se každý vystavovatel chce pochlubit letošní novinkou, a trochu tak název tají. Můžeme prozradit, že nás čekají nové láhve od společnosti Botran, Cihuatán, Takamaka, Ron Colón, Dephaz, Isautier, A.H.Riise a mnohé další...

Budou během akce prezentovány i jiné lihoviny nebo nealkoholické nápoje?

Již druhým rokem máme v nabídce pro některé zákazníky překvapující rum „nerum“ Vassa Zero Drink, je to nápoj chuťově na bázi rumu a nemá žádné procento alkoholu ani cukru. Mícháme z něj nealkoholické koktejly, které jsou velmi populární. Další zajímavostí jsou nealkoholické přírodní London Essence, Grepové sody z celého světa a na letošním Rumišti budeme mít jako hlavní nealkoholické nápoje Fever Tree.

Co zajímavého pro mlsné jazýčky chystáte v letošním ročníku?

Máme příslibenou účast street food Jamajské Chicken Jerky, domácí burgery s rumovou marinádou a zavítá za námi také gruzínská kuchyně, která bude doplněna o skvělé gruzínské víno. Něco bude i z české kuchyně a pár festivalových klasik. A pro ty, kteří mají rádi sladké, chystáme překvapení. Jeden z nás je „palačinkový král“.

Na jaké kapely a jakých žánrů se mohou milovníci rumů těšit?

Každý ročník si přejeme mít zastoupení také lokálních kapel a tematických hudebních uskupení. Hudební program zahájí skupina z Prachatic Maja Rose. Odpolední atmosféru rozjede strakonická kapela Nixon Lads a hlavní večerní čas bude patřit partičce z Plzně Ocho Ríos, která naprosto splňuje onu tematičnost, i když jsou kluci ze západních Čech.

Z jakých koutů k vám na festival přijíždějí prodejci rumů?

Většina ambasadorů je z České republiky. Jsou to zástupci společností, které dováží značky rumů z celého světa. Pravdou je, že každý z nich část roku tráví v místě, kde ty nádherné rumy vznikají, a vždy některou úžasnou osobu spojenou s daným rumem přivezou. Bývá to vždy překvapení. Kdo se k nám na festival podruhé vrací, je Robert Polo, ikona přes Jamajské rumy v Evropě.

Letos poprvé se bude Rumiště konat v Palackého sadech. Co vás vedlo k přesunutí akce z Městského ostrova na oblíbené korzo Písečáků i turistů? Rumiště na Městském ostrově nám přirostlo k srdci, ale hlavní důvod k přesunu do Palackého sadů byl ten, že nám ostrov začal být svou velikostí malý. Na letošním ročníku budeme mít profesionální stage a ostrov měl menší kapacitu. Čekáme přes 1000 návštěvníků.

Jaké další novinky máte pro rumáře na letošek přichystány?

Na místech, kde budou prezentovány rumy za náš obchůdek mujRum Písek, můžeme slíbit otevření několika limitních lahví, kterých je v současné době na světě jen pár kusů. Vystavovatelé přivezou novinky, které představili na letošním Rumfestu v Paříži a v Praze. Písek bude třetí v pořadí. Letos se mohou návštěvníci těšit na tři koktejlové bary, každý bude v mít nabídku jednu originální recepturu míchaného nápoje.

Jaká je skladba návštěvníků? V minulosti prý převážovali mimopísečtí milovníci rumů. Pomáhá podle vás Rumiště i cestovnímu ruchu v Písku? V Písku a okolí máme za pět let fungování našeho obchůdku mnoho rumových přátel. Na naše rumové degustace za námi cestují zákazníci z míst i více než 100 km vzdálených, za což jsme moc rádi. Rumiště přilákalo návštěvníky

z podobných „dálků“, ale od druhého ročníku máme návštěvníky z celého Česka, Slovenska, Rakouska a Německa. Loni bylo Rumiště v programu návštěv Česka dokonce i u part z Venezuely, Francie a Dominikánské republiky. Lidé si také oblíbili naši designovou soutěž o nejkrásnější láhev rumu festivalu. Kdo vyhraje letos, se uvidí. Stojíme si za tím, že naše Rumiště je rozhodně přínosem pro turistický ruch v Písku.

V Nerudově ulici provozujete také obchod mujRum. Jaké speciální značky rumů se u vás najdou?

V našem obchůdku máme desítky rumů z celého světa a každý z nich má vlastní příběh. Rádi předáváme tuto atmosféru na našich rumových degustacích. Součástí naší nabídky a velkou vášní je hledání vzácných a limitních rumů pro naše klienty a daří se nám to. V posledních letech se i některé lahve staly žádanou investicí. K rumu rozhodně patří i doutník a přátelé dobrého kouře si u nás vyberou ten svůj. Můžete u nás zakoupit i čokoládu z celého světa, rumové miniatury, dominikánský polodrahokam Larimar a mnoho dalšího. Díky této pestré nabídce nás navštěvují lidé nejen z okolí.

VÍCE INFORMACÍ: na stránkách festivalu www.rumistevpisku.cz. ZBYNĚK KONVIČKA (PI)

Hudba na pomezí: K hudbě židovské komunity v Písku

Písek známe jako „Mekku houslistů“. Je tomu tak zejména díky Otakaru Ševčíkovi, celé řadě jeho kolegů a žáků. Mnozí z nich proslavili Písek nejen ve věci hudební pedagogiky, ale i v rovině instrumentální. Dodnes však nevíme o hudebnících, které v rodinných životech více či méně spojoval židovský původ. Snahy přiblížit se jejich píseckým sousedům mohly proběhnout až v období jejich emancipace.

Dosavadní bádání prakticky postrádá bližší zprávy o hudbě píseckých Židů. Lze neurčitě předpokládat, že přišla do střední Evropy společně s jejich předky za účelem obchodu. Původ však je možné sledovat ještě dále do minulosti. Posvátné texty zachycené v Tanachu (našem Starém zákoně) přibližují, jak starověcí Izraelité praktikovali tuto významnou část své kultury.

V nich najdeme zmínky nejen o praktikování hudby, ale rovněž o využívání hudebních nástrojů jako doprovodu důležitých náboženských událostí všedního života. Vedle bojových písní a oslavných hymnů měla zásadní postavení hudba náboženská. Ta spojovala chvalozpěv a bohoslužbu, avšak nepraktikovala se pouze v jeruzalémském chrámu. Zněla také tam, kde docházelo k náboženským úkonům, a to v synagogách, domácnostech a jiných veřejných místech.

Mezi nástroji dechovými, bicími a smyčcovými zastává důležité místo šofar. Tento dechový nástroj patří k liturgii židovského náboženství a jde o opracovaný beraní, ovčí či antilopí roh. Pronikavé a táhlé zvuky šofaru doprovázejí také svátek židovského nového roku Roš ha-šana. Patří rovněž k živé připomínce darování Tóry na hoře Sinaj. K jeho výrobě se vztahuje zákaz využívat kravský roh, spojovaný s hříchem v podobě uctívání zlatého telete.

Nová ústava Rakousko-uherské monarchie přinesla od šedesátých let 19. století skutečnou emancipaci židovských občanů. Získali rovnocenné postavení s ostatní populací. Židovská obec

zakoupila dům čp. 78 ve Smetanově ulici. V zadním traktu navíc nechala postavit budovu synagogy. Probíhala již asimilace židovského obyvatelstva, čímž interiér budovy nesl architektonický ráz městských kostelů. Vyvýšené řečniště (bima), místo pro předčítání Tóry, nebylo orientováno do středu modlitebního sálu synagogy (jak to známe z pražské Staronové synagogy), nýbrž čelně k dvěma hlavním řadám lavic směrem k východu, kde se nacházel i svatostánek (aron ha-kodeš).

Na ženských galeriích našel zázemí kůr s varhanami. Chránová hudba v podobných stavbách nebyla tou dobou nijak neobvyklá. Varhany doprovázely bohoslužby v synagogách ve Strakoně, Českých Budějovicích a Táboře. V Praze například působil autor české hymny František Škroup. Ten zastával funkci varhaníka a regenschoriho v budově tzv. Staré školy předcházející velkolepé Španělské synagoze.

Písecké varhany v době vybudování synagogy upravil tábořský varhanář Václav Michael Mólzer (s městem Písek spolupracoval již ve věci kostelních varhan). Možnost jejich přemístění z jiného prostoru přibližuje stručný popis. Mělo jít o staré, obehnané a rozeshlé varhany opravené na jaře 1902. Místní židovská obec na tuto práci najala místního restaurátora Jana Humla sídlícího ve Smetanově ulici. Tehdejší starosta židovské obce Marek Spitz Humlovi poděkoval za pečlivou a vzornou opravu varhan prostřednictvím místního tisku. Lze předpokládat, že Huml se stal i autorem tohoto nového nástroje. V lednu 1905 zemřel kantor a učitel náboženství Markus Rosenfeld. Rozloučení v synagoze mimo jiné doprovázel kantor Rotter za doprovodu varhan. Ačkoliv inventář z roku 1929 ještě uvádí staré varhany a jedno harmonium, mohlo později dojít k jejich možné ztrátě či zničení.

Torzo archivu židovské obce obsahuje ukázky hudebnin, které se zde hrály. Velkou část obřadů v písecké synagoze doprovázela hudba řídicí se písněmi z hebrejsky psané partitury „Schir Zion“, vydané ve Vídni roku 1865. Partitura zpěvů při zpívání bohoslužeb v synagoze vyšla pod stejným názvem znovu v roce 1902 s českou předmluvou. K dalším pramenům patří „Hlas varhan, sbírka obvyklých zpěvů v chrámu israelit. v Písku od r. 1871 užívaných...“ od J. Svobody. V hebrej-

Vyobrazení písecké synagogy od prof. V. Valchy. Převzato z August Sedláček, Dějiny města Písku II.

štině vydané „Zpěvy pro bohoslužbu“ obsahují, stejně jako předchozí materiály, obsazení pro sbor, kantora a varhany. Ačkoliv je dochováno více hudebnin písecké proveniencce, není možné všechny jednoznačně považovat za materiály využívané konkrétně v synagoze.

Synagogální bohoslužby vedl kantor neboli chazan. Pro tuto pozici se kladl důraz zejména na hlas a zpěv. V této funkci se v Písku objevilo několik osobností, jako Ignác Schulz či Julius Steiner, jehož jméno nese jeden z píseckých Stolpersteinů. V Protivíně byl Emanuel Traub považován za dobrého zpěváka, který zpíval tenorem. Chránovou hudbu zajišťovali hudebníci jiné víry, např. ředitel písecké hudební školy Čeněk Šnobl, roku 1906 uváděn jako ředitel kůru v synagoze. Sbor tvořili mnozí zpěváci z Písku společně se studenty z Národní jednoty českožidovské. Vystupovala zde kupř. Míla (Ludmila) Hahnová, později provdaná Hergetová. Z přizvaných hudebníků jsou uváděni JUC. Oskar Pollatschek a pěvec Otta Pacovský.

Hudební tradice židovských obyvatel Písku zůstává skrytá. Tuto kapitolu lehce poodhalují archivní materiály. Společně s několika články je můžeme považovat za jediný zdroj této oblasti. Chybí však detailní vzpomínky na bohoslužby a obrazové materiály. Nicméně chránovou hudbu doplňuje více známé období, které reprezentuje veřejná činnost několika osobností židovského původu. Někteří z nich dali této tradici zcela jiný význam.

JOSEF MOTYKA
Spolupracovník Prácheňského muzea

Současný stav kůru v písecké synagoze. Foto J. Motyka.

Je to Písek, je to zas on...

Jistě znáte známý výňatek z díla Fráni Šrámka Písecká, stejně jako další „...po řece Otavě za vorem vor...“. Stojí opravdu zato najít si čas a seznámit se s tímto poselstvím Fráni Šrámka místním píseckým gymnazistům z roku 1928. Frána Šrámek nebyl zcela jedinou osobností, které v Písku žily a tvořily, nebo jejichž tvorbu město Písek výrazně ovlivnilo.

Určitě k nim patřil i Leoš Janáček, hudební skladatel, pedagog, folklorista, spisovatel a dirigent. Shodou okolností zemřel v témže roce, ze kterého pochází slavná Šrámkova Písecká.

Podnět českého lékaře a pianisty z Berlína Petra Vašíčka tedy připomenout vztah Leoše Janáčka k městu Písek, zejména pak jeho inspiraci Kamilou Stösslovou se nejprve setkal se zájmem a podporou nejdříve skupiny aktivistů z Písecka. Mezi ně patřila také Lenka Halamová, Eva Veselá, Rudolf Peleška, Břetislav Bakala a Jiří Práček.

Prvním symbolickým počinem bylo odhalení pamětní desky 27. listopadu 2022 na domě v Přemyslově ulici, kde Kamila Stösslová žila. 11. června 2023 se podařilo s velkým úspěchem uskutečnit k počtí Leoše Janáčka slavnostní koncert.

Dílo Leoše Janáčka totiž patří k tomu nejprogresivnějšímu a nejosobitějšímu, co hudba 20. století přinesla. Janáček je ve světě nejhranějším českým operním skladatelem a podle statistiky portálu Operabase se řadí mezi dvacet nejhranějších operních skladatelů vůbec. Petr Vašíček informuje o aktuálních kulturních počinech např. v Polsku, Švédsku, Německu či Rakousku.

Nejdříve ale k slavnostnímu koncertu Leoš Janáček a jižní Čechy, který se uskuteční v neděli 9. června 2024 v 18 hodin v Písku, v koncertní síni Trojice. Můžeme se těšit na výběr z díla Leoše Janáčka, ale také Bedřicha Smetany, Josefa Suka a Sylvie Borodové v podání Kvarteta Bohuslava Martinů, smíšeného pěveckého sboru Sborissimo pod vedením Lenky Halamové a v Písku již dobře známých virtuosů Maxima Averkieva a Romana Fedčuka.

Smyčcové kvarteto Bohuslava Martinů se svou kvalitní hrou se prosadilo ve světovém měřítku, pořádá pravidelně koncertní turné po USA, Kanadě, Japonsku, samozřejmě po evropských zemích. Před několika dny úspěšně vystupovalo ve Velké Británii. Bývá přizýváno hrát na Pražském jaru. Uvádí především skladby českých autorů, Bohuslava Martinů, Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka... Především to bude 2. smyčcový kvartet Listy důvěrné – vrchol komorního díla Leoše Janáčka. Když je skladatel komponoval, napsal o tom své múze a inspiraci Kamile Stösslové: „Když jsem psal ty Listy důvěrné, to jsi byla živě u mne. Vzpomínkami milými jsem žil, rychleji, tak asi jako květina ve skleníku. Žilo se mi prudčeji, tak jak to má krev žádá...“

Vztah ke Kamile chtěl Janáček v kvartetu zdůraznit i tím, že místo klasické violy předepsal v instrumentaci violu d'amour. Kamila Stösslovou připomene v koncertní síni také její portrét, dílo Mgr. Petry Bouška Kvapilové. S Kamilou Stösslovou se Leoš Janáček seznámil na svých lázeňských pobytech v Luhačovicích a pro většinu svých výjimečných děl ve dvacátých letech se stala tato hudební múza jeho velkou inspirací. Vskak to potvrdil také v dopisu 29.9.1924: „To písecké sluníčko, to je to pravé; to hřeje a směje se na člověka, je teplo až u srdce...“

Veselá a nekomplikovaná vdaná matka dvou chlapců skladatele okouzila. Stanovila jejich vztahu pevné hranice. Přesto – nebo možná právě proto – upnul Leoš Janáček ke Kamile všechny fantazii posledního desetiletí svého života. V jed-

nom ze stovek dopisů, které putovaly mezi Brnem a Pískem se dovidáme, že „Á ta černá cikánka v Zápisníku zmizelého, to jste teprve byla Vy.“

Kamila inspirovala skladatele totiž i podporou píseckým cikánatům. Na propojení Leoše Janáčka s romskou tematikou reaguje program koncertu zařazením romské balady hudební skladatelky Sylvie Bodorové Dza more a směsí moravských a romských lidových písní v podání pěveckého sboru Sborissimo.

Letošní rok je také Rokem české hudby. Z díla Bedřicha Smetany je zařazeno duo pro housle a klavír Z domoviny. V závěru koncertu zazní Meditace na svatováclavský chorál op.35a od Josefa Suka. Svatováclavský chorál přečkal staletí. V době vzniku Československa existovaly dokonce snahy o to, aby se píseň stala národní hymnou. Lze souhlasit s tím, že Svatováclavský chorál obsahuje z hlediska morálních hodnot myšlenky věčně živé, které odpovídají i někdy ignorovaným požadavkům přítomnosti.

Koncert se uskuteční za podpory města Písek a Nadace Leoše Janáčka, pod záštitou poslankyně Evropského parlamentu Radky Maxové a senátora Tomáše Fialy.

LENKA HALAMOVÁ,
JAROSLAV POSPÍŠIL

V květnu se do Písku po roce opět vrací Otevřené mistrovství ČR v Line dance

O víkendu 24. – 26. května se opět po roce rozjede v kulturním domě největší národní soutěž v ČR v Line dance. Do Písku na 200 soutěžících napříč různými kategoriemi. Jedná se o Otevřené mistrovství ČR, jehož se mohou zúčastnit i tanečnické z jiných zemí – letos přivítáme soutěžící z Rakouska.

Svým způsobem se jedná o unikátní soutěž. Najdeme zde kategorii „Mini“ pro tanečnické od 3 let, která vznikla právě na českém OMČR, odkud ji převzala Global Organization of Line Dance (GOLD) pro všechny své mezinárodní soutěže. Další specialitou

je kategorie Generační, která má letos rekordní počet soutěžících. Umožňuje tančit rodinnému páru, kde je generační rozdíl (matka s dcerou, babička s vnukem...). V Rakousku se tato kategorie letos poprvé objeví na kvalifikační soutěži pro MS.

Tanečníci jsou rozděleni do kategorií podle věku a dovednosti. Každý začíná v kategorii Starter, dále postupuje v pořadí Newcomer – Novice – Intermediate – Advanced – Star. Ke kvalifikaci do vyšší výkonnostní kategorie je nezbytné získat vždy určitý počet bodů. Kategorie Star představuje sen každého tanečnicka – pomyslný vrchol. V České republice jsou pouze tři tanečnické, jimž se toto povedlo – a všichni pocházejí z písecké Louisiany: Tom Dvořák, Barbora Gabrišová a Matěj Kučera.

Od kategorie Newcomer tančí tanečnické vždy 6 tanců: 3x Classic a 3x Open. V podkategorii Classic jsou striktně dána pravidla v oblasti techniky, oblečení či obuvi. Typické jsou kovbojské vysoké boty na podpatku (lidově „koně“). Pánové musí mít při tanci na hlavě country klobouk. V Open podkategorii jsou pravidla volnější.

I v Line Dance existují párové kategorie: Zatímco v Partner Dance je předem daná choreografie, v Couple Dance je vše na Leadrovi (nejčastěji muž), který vede dámu (Follower) v předem připravených a natrénovaných figurách. Porotci hodnotí vedení dámy a techniku daného stylu.

Na závěr víkendu zaplní taneční parket týmové choreografie. I zde je řada kategorií dle velikosti týmu či stylu tance (country, show apod.).

V sobotní večer se stejně jako každý rok koná velká společenská party nejen pro soutěžící, ale i pro veřejnost. Zde všichni tančí tance pro radost. Letošní večer zpestří mezinárodní porotce z Nizozemska Daniel Trepát, který povede výuku jednoduchých tanců pro radost. Zajímavý je i výběr porotců z různých koutů Evropy – letos například Daniel Trepát, Chantal Pascalle van Dijk, Jutta Leyh či Christa a Mathias Eberiusovi. Z českých pak Tom Dvořák a Barbora Gabrišová.

O organizaci mistrovství se již od roku 2015 stará písecká TCS Louisiana v čele s Tomem Dvořákem, který je zároveň prezidentem České asociace Line dance CLDA. TCS Louisiana děkuje starostovi města Písek Michalu Čapkovi, který i letos převzal záštitu nad akcí. Dále děkuje městu Písek a Jihočeskému kraji za podporu a všem dalším sponzorům a partnerům.

Neváhejte a přijďte se podívat do kulturního domu, třeba i podpořit domácí tanečnické z Písku!
JIŘÍ VOŠKA

Benefiční plavba PROPAMÁTKY

Vydejte se s námi 16. září na benefiční Plavbu PROPAMÁTKY po Vltavě historickým centrem Prahy. Buďte s námi na jedné lodi a vychutnejte si pražské pamětihodnosti z jiné perspektivy. Během plavby zahrají naši kamarádi z kapely Znouzectnost.

Akce spojuje příjemné s užitečným – plavba, která pomáhá. Přijměte pozvání na benefiční plavbu, která vám ukáže Karlův most, Kampu, Národní divadlo a další ikonické stavby z paluby lodi Natal. Na palubu se nalodí také kamarádi z kapely Znouzectnost, kteří vám tento zážitek z plavby zpřijemní svými písničkami.

„Srdčně zveme všechny milovníky netradičních zážitků na plavbu po Vltavě historickým centrem Prahy s týmem redakce PROPAMÁTKY a příznivci památek. Buďte s námi na jedné lodi při podpoře zachrany kulturního dědictví napříč Českem,“ říká Aleš Kozák, ředitel Institutu pro památky a kulturu, organizace, která pečuje o české kulturní dědictví, šíří osvětu v oblasti památkové péče, věnuje se veřejným sbírkám: s financováním náročných úkolů teď mohou přispět všichni, kteří si zakoupí vstupenku.

Letošní benefiční akce navazuje na benefiční koncerty z předchozích let, které se konaly na

podporu redakce PROPAMÁTKY v kostele Nejsvětější Trojice a Divadle Fráni Šrámka v Písku. Postupně na nich vystoupili Jaroslav Svoboda (Traband), Petr „Déma“ Škabrada (Znouzectnost, Démophobia), Roman Dragoun a Radůza.

Harmonogram plavby v pondělí 16. září 2024

- nalodění: od 15.30 hodin
- start plavby: v 16 hodin

Budeme plout na lodi Natal, která na nás bude čekat v přístavišti na Dvořákově nábřeží u Čechova mostu na pravém břehu Vltavy. Parkovat je možné pod Rudolfínem nebo v přílehlých ulicích. Nejbližší stanice metra je Staroměstská. Nejbližší zastávku Právnická fakulta, případně Čechův most.

Palubní lístky na benefiční Plavbu PROPAMÁTKY si můžete zajistit již nyní, a to pouze v síti GoOut. K dispozici bude pouze 100 ks. V první vlně do 15. června bude několik desítek vstupenek za 1290 Kč, v druhé vlně od 16. června do 10. srpna 2024 budou za 1490 Kč. Těšíme se s vámi na společnou plavbu PROPAMÁTKY!

ZBYNĚK KONVIČKA

Učitelé a žáci

– výstava, jež přiváží poprvé do Písku díla Maxe Švabinského

Galerie Dragoun v Písku zve na výjimečnou výstavu Učitelé a žáci, která přináší poprvé do Písku originální díla Maxe Švabinského a osvětluje jedinečné vztahy mezi třemi významnými osobnostmi českého umění – Maxem Švabinským, ak. mal. Františkem Romanem Dragounem a ak. mal. Daliborem Říhánkem.

Max Švabinský se narodil v roce 1873 a během svého dlouhého a plodného života se vypracoval na mistra kresby a grafiky. Byl také uznávaným pedagogem. Jeho přístup k výuce byl založen na pečlivém studiu přírody a člověka, což ovlivnilo mnoho jeho studentů, včetně Františka Romana Dragouna.

Ak. mal. Dalibor Říhánek, Dragounův žák, ve své tvorbě pokračuje v linii svých učitelů, zároveň ale přistupuje k tradičním tématům s moderním úhlem pohledu. Jeho díla jsou často experimentální, kombinují tradiční techniky s moderními médii a reflektují současné společenské otázky.

Vernisáž v sobotu 1. června od 17 hodin, výstava potrvá v Galerii Dragoun do 1. září.

Více na www.galeriedragoun.cz

DIVADLO POD ČAROU Červen	
Pá-Ne 31.5.-2.6.	ŠRÁMKŮV PÍSEK 2024
Pá-So 17:00 7.-8.	Dotkni se Písku 2024
Út 16:00 11.	Setkání pořadatelů kulturních akcí
Čt-So 13.-15.	Duhové divadlo
So 20:00 22.	DOBŘE RÁNO BLUES BAND (CZ/USA)
Pá 18:00 28.	SABBAT, GRUESOME, SNĚŽ, KROLOK, BAHRATAL

f divadlopodcarou
 www.podcarou.cz
 Kde nás najdete?
 Tyršova 28, 39701 Písek
 Tel.: 774 598 315
 Email: podcarou@podcarou.cz
 V červnu letní terasa otevřena
 po-čt od 16:00
 pá-ne od 17:00
 SPONZOŘI
 BONUM www.bonum-repro.cz
 MONTEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE
 OTAVA
 Klobáska Hermelin
 PÍSECKÝ SVĚT
 WWW.PISECKYSVET.CZ
 CRYONIX INNOVATIONS
 PÍSECKÝ SERVIS
 ZIP inzert

**BENEFIČNÍ PLAVBA
PROPAMÁTKY**

Během plavby zahraje skupina
ZNOUZECTNOST

16. září 2024
v 16 hodin

Přístaviště: Dvořákovo nábřeží
u Čechova mostu

Nalodění: od 15.30 hodin

Podpořte památky napříč Českem
a buďte s námi na jedné lodi.

Předprodej vstupenek pouze v síti GoOut:

Vstupenka

OMČR LINE DANCE
GOLD
ČESKÁ ASOCIACE LINE DANCE

**Otevřené
MISTROVSTVÍ
ČR V LINE DANCE
2024**

24. - 26. 5. | KD PÍSEK

Pořádá TCS Louisiana Písek a Česká asociace
Line dance za podpory města Písku.

WWW.CLDA.CZ
WWW.CZECHLINEDANCE.CZ

AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Jihočeský kraj
CENTRUM KULTURY
PÍSECKÝ SVĚT
PÍSECKÉ PŮSTŘEDÍ

Soutěž OMČR v Line dance 2024 je podporována městem Písek
Akce se koná pod záštitou starosty města Písek JUDr. Ing. Michala Čapky

17. ROČNÍK CELOSTÁTNÍ PŘEHLIČKY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ WALDORFSKÝCH ŠKOL

DUHOVÉ DIVADLO

12. 6. – 15. 6. 2024 ▶ PÍSEK

DIVADLO F. ŠRÁMKA

Cesta ke štěstí
Jak utopit Dr. Mráčka
Ova nepraví cikáni
Beseda s Alešem Procházkou
Limonádový Joe
Momo a zlodějí času
Kouzelná romance
Hledání ztraceného grálu
Dům čtyř letor
Rebelové

DIVADLO POD ČAROU

The wedding at ghostmoor
Jak je důležité mítí Filipa
Pohoršovna
Záskok
A pak už tam nezbyl ani jeden
The Mysterious Castle
in the Carpathians
No more time to wait
Svačina

KINO PORTYČ

Poprask na laguně
Klapzubova jedenáctka
Naši furianti
Chyběly nám bílé perutě
Jínonický harmonikář
Prašina
Bylo nás pět

DOPROVODNÝ PROGRAM

Prostranství před DFS

Tančíme jazz
Žonglérská groteska
Voda
Cirkusantská princezna
Děsy běsy
Tančíme flamenco
Street dance
4VOICE
QUIM
Drew Linden

Knihovna

Vypravěčský jukebox
aneb příběhy na přání
Valérie Zawadská
a Malý princ

Prostranství u Kamenného mostu

Zvířátka a loupežníci
Kérmideretvár koncertuje
Po řece Otavě
za vorem vor
Harfa a hlas
Romeo a Julie
aneb Kašpárek v Londýně
Duhové pohádky

PROFESIONÁLNÍ HOST PŘEHLIČKY

Aleš Procházka

Letošním hvězdným hostem Duhového divadla je herec a dabér Aleš Procházka. V současnosti účinkuje v několika inscenacích Městských divadel pražských nebo Divadla na Vinohradech. Kromě divadla je známý i z televizních seriálů, rád se věnuje práci v rozhlasu a exceluje v dabingu. Svůj hlas propůjčil mnoha hvězdám (např. Tomu Hanksovi či Kevinu Spaceymu). Dabuje také profesora Severuse Snapea ve filmech o Harry Potterovi, agenta Coopera v kulturním seriálu Městečko Twin Peaks nebo Chandlera v seriálu Přítel.

ČTVRTEK 13. 6.
20:00 – 21:30 Divadlo F. Šrámka
BESEDA s Alešem Procházkou

NAČTĚTE SI
KOMPLETNÍ PROGRAM

Justin Svoboda

Justin Svoboda je herec, moderátor a milovník příběhů. V repertoáru má příběhy pro děti i dospělé. Převážně pohádky a mýty, ale také příběhy právě vznikající ve spolupráci s publikem.

Valérie Zawadská

Herečka a jedna z nejznámějších českých daberek. V současnosti se věnuje hlavně divadlu a pozici, pracuje pro rozhlas, televizi, film i dabing. Často se zúčastňuje festivalů a přehlídek doma i v zahraničí.

Studio dell'arte

Studio dell'arte je flexibilní divadelní soubor, který se pohybuje na pomezí laického či alternativního divadla a činohry. Často se zúčastňuje festivalů a přehlídek doma i v zahraničí.

středa 12. 6. 2024

čas	Divadlo Fráni Šrámka
10:15	Zahájení přehlídky
10:30 – 11:30	CESTA KE ŠTĚSTÍ

čtvrtek 13. 6. 2024

čas	Divadlo F. Šrámka	Divadlo Pod čarou	Kino Portyč
14:30 – 15:30	JAK UTOPIŤ DR. MRÁČKA	THE WEDDING AT GHOSTMOOR	
15:00 – 16:00			POPRASK NA LAGUNĚ
16:30 – 17:30	DVA NEPRAVÍ CIKÁNI		
17:00 – 18:00			KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA
18:30 – 19:30		JAK JE DŮLEŽITÉ MÍTÍ FILIPA	
20:00 – 21:30	Divadlo F. Šrámka – beseda s Alešem Procházkou		

pátek 14. 6. 2024

čas	Divadlo Fráni Šrámka	Divadlo Pod čarou	Kino Portyč
8:30 – 9:00	Slavnostní přivítání účastníků		
9:00 – 10:00	CESTA KE ŠTĚSTÍ		
10:40 – 11:40			NAŠI FURIANTI
11:00 – 12:00	LIMONÁDOVÝ JOE	POHORŠOVNA	
14:00 – 15:00	MOMO A ZLODĚJÍ ČASU	NO MORE TIME TO WAIT	
15:40 – 16:40			CHYBĚLY NÁM BÍLÉ PERUTĚ
16:00 – 17:00	KOUZELNÁ ROMANCE	ZÁSKOK	
17:40 – 18:40			JINONICKÝ HARMONIKÁŘ
18:00 – 19:00	HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO GRÁLU		
18:00 – 19:00		A PAK UŽ TAM NEZBYL ANI JEDEN	
19:30 – 22:00	Kulturní dům Společenský večer (jen pro herce DD)		

sobota 15. 6. 2024

čas	Divadlo F. Šrámka	Divadlo Pod čarou	Kino Portyč
9:30 – 10:30	DŮM ČTYŘ LETOR		
9:30 – 10:30		THE MYSTERIOUS CASTLE IN THE CARPATHIANS	
10:00 – 11:00			PRAŠINA
11:30 – 12:30	REBELOVÉ		
11:40 – 12:40			BYLO NÁS PĚT
13:00 – 13:10		PŘEDSCÉNA SVAČINA	
13:15 – 14:15		JAK JE DŮLEŽITÉ MÍTÍ FILIPA	
15:00 – 16:00			POPRASK NA LAGUNĚ
17:00 – 18:00	CESTA KE ŠTĚSTÍ		
18:05 – 18:15	Slavnostní zakončení přehlídky		

VENKOVNÍ PRODUKCE

čas čtvrtek 13. 6. 2024

13:15	TANČÍME JAZZ	Žáci ZŠ pod vedením Evy Rohanové v choreografii na jazzovou hudbu.
13:25	prostranství před DFS	
13:30	ŽONGLÉRSKÁ GROTESKA	Žáci 7. ročníku ZŠ Svobodná pod vedením třídního učitele Tomáše Mandika předvedou vystoupení s cirkusovými prvky.
13:50	prostranství před DFS	
14:00	VODA	Taneční studio T-dance představi pod vedením Gáby Kroutilové interaktivní vystoupení na téma voda. Zapojte se do příběhu.
14:20	prostranství před DFS	
14:30	CIRKUSANTSKÁ PRINCEZNA	Divadelně hudební, cirkusové pohybové a hlavně interaktivní představení plně žonglování, balančních technik a akrobacie. Následuje cirkusová dílna pro diváky.
16:00	Jiří Sadila a Mája Coupková	prostranství před DFS
15:00	VYPRAVĚČSKÝ JUKEBOX aneb PŘÍBĚHY NA PŘÁNÍ	Herec Justin Svoboda je jedním z prvních propagátorů tzv. Storytellingu v Čechách. Cítí myšlenku, že skutečnost se neskládá z událostí, ale z příběhů. Přijďte si přát nebo poslouchat.
16:00	knihovna	
15:00	ZVÍŘÁTKA A LOUPEŽNÍCI	Netradiční zpracování klasické pohádky v podání českobudějovického divadelního souboru Studio dell'arte
16:00	prostranství u Kamenného mostu	
16:00	DĚSY BĚSY	Taneční Studio MYX Miši Bicanové se představí s choreografií „Děsy běsy“
16:15	prostranství před DFS	
16:30	VALÉRIE ZAWADSKÁ a MALÝ PRINC	Úryvky ze slavné knihy A. de Saint-Exupéryho Malý princ v jedinečném hlasovém podání Valérie Zawadské. Jistě potěší dospělé i dětské posluchače.
17:30	knihovna	
16:30	TANČÍME FLAMENCO	Se svým tanečním vystoupením se představí seniorky pod vedením Evy Rohanové.
16:45	prostranství před DFS	
16:55	STREET DANCE	Taneční studie Stream of Dance Lucie a Tomáše Sloupských předvede se svými žáky Street Dance
17:00	prostranství před DFS	
15:00	KÉRMIDERETVÁR KONCERTUJE	Nové písecké hudební uskupení Kérmideretvár je složeno převážně z waldorfských učitelů a zahraje autorské i převzaté písně. Jan Wdowa Wdowyczyn, Tomáš Mandik, Karel Petro a Hanka Žižková.
16:00	prostranství u Kamenného mostu	
15:00	PO ŘECE OTAVĚ ZA VOREM VOR	Svezeme vás na pramci, kormidelník zajistěn. Startujeme z náplavky u Mozart Café, vždy v půl a celou. Jako vstupenka slouží tištný program Duhového divadla a krátká ukážka z divadelní hry nebo recitace básně spojené s Pískem na palubě.
18:00	prostranství u Kamenného mostu – u kavárny Mozart Café	
čas	pátek 14. 6. 2024	
14:00	VODA	Taneční studio T-dance představi interaktivní vystoupení na téma voda.
14:20	prostranství před DFS	
14:00	HARFA A HLAS	Kateřina Kamenská a Taňa Staňková se představí s pásmem pro harfu, kytaru a zpěv. Budou se hrát české a ukrajinské písně a balady.
14:45	prostranství u Kamenného mostu	
14:55	STREET DANCE	Taneční studie Stream of Dance Lucie a Tomáše Sloupských předvede se svými žáky Street Dance
15:00	prostranství před DFS	
15:00	CIRKUSANTSKÁ PRINCEZNA	Divadelně hudební, cirkusové pohybové a hlavně interaktivní představení plně žonglování, balančních technik a akrobacie. Následuje cirkusová dílna pro diváky.
16:00	Jiří Sadila a Mája Coupková	prostranství před DFS
15:00	VALÉRIE ZAWADSKÁ a MALÝ PRINC	Úryvky ze slavné knihy A. de Saint-Exupéryho Malý princ v jedinečném hlasovém podání Valérie Zawadské. Jistě potěší dospělé i dětské posluchače.
16:00	knihovna	
15:00	ROMEO A JULIE aneb KAŠPÁREK V LONDÝNĚ	Kdo by neznal slavný příběh o tragické lásce Romea Julie? Ovšem chopit-li se tohoto tématu Studio dell'arte, stává se rázem z tragédie komedie.
16:00	prostranství před DFS	
15:00	PO ŘECE OTAVĚ ZA VOREM VOR	Svezeme vás na pramci, kormidelník zajistěn.
18:00	prostranství u Kamenného mostu – u kavárny Mozart Café	
16:30	DUHOVÉ POHÁDKY	Divadelní soubor Copánek při ZŠ Svobodná hraje pro nejmenší pohádky o tom, jak sluníčko obarvilo svět.
17:20	prostranství u Kamenného mostu	
16:45	4VOICE	Mladé pěvecké uskupení 4Voices zahraje k poslechu, ale hlavně k tanci. Neváhejte!
17:30	prostranství před DFS	
17:30	QUIM	Písňe z vlastní tvorby a pár zahraničních kousků.
18:00	prostranství před DFS	
18:00	DREW LINDEN	Hudební vystoupení plně R&B, EDM a rockových prvků.
18:30	prostranství před DFS	

Červen v knihovně: Den dětí, francouzský překladatel, starosta i hororová přednáška

Červnový program knihovny zahájíme v sobotu 1. června dopoledne oslavou Mezinárodního dne dětí. Ve venkovním atriu knihovny bude pro děti připraven výtvarně-literární workshop nazvaný Příběh knihy.

Grafička a ilustrátorka dětských knih Bára Valecká provede děti tvorbou knih, vysvětlí některé pojmy, jako je předsádka nebo tiráž, a vyrobí s malými čtenáři vlastní sešítek a originální záložku. Současně bude probíhat výprodej dětských knih.

V pondělí 3. června zve Klub píseckých pedagogů učitele i širší veřejnost na setkání s poradenským psychologem a terapeutem Janem Svobodou. V přednášce **Techniky zvýšení motivace žáků a studentů** se zaměří na otázky, jak zaujmout nemotivovaného žáka nebo jak řešit krizové situace ve výuce. Ve středu 5. června proběhne ve foyer pravidelné **neformální setkání starosty města s občany** nad šálkem kávy.

Ve čtvrtek 6. června dopoledne zve menší čtenáře na pásmo říkanek, básniček i tvořivého hraní **Všechnálek**. Čtvrteční odpoledne bude patřit hororu. Autoři nakladatelství Golden Dog v přednášce **Nebojte se hororu** představí nejen

svou tvorbu, ale i horor, který je podle jejich slov pro každého. Golden Dog je malé nakladatelství, které dává prostor nadaným autorům a své čtenáře chce nejen bavit, ale i děsit a ohromovat.

První vědecká přednáška tento měsíc proběhne v pondělí 10. června. **Biolog, bioetik a popularizátor vědy Jaroslav Petr** přijede přednášet o mikroskopických částicích plastů, které okem nevidíme, ale jsou schopny pronikat do organismů rostlin, živočichů i lidí. Přednáška je nazvaná **Mikroplasty a nanoplasty: malé, všudypřítomné a škodlivé?** V úterý 11. června zve všechny příznivce a fanoušky fantasy na další **setkání Fantasy klubu**. Přijďte objevovat nové říše a společně probrat pohledy na tento literární žánr. Další pravidelné setkání se bude konat v úterý 25. června.

Ve čtvrtek a pátek 13. a 14. června vás zve na program **Duhového divadla**. Ve venkovním atriu knihovny proběhne **Storytelling s hercem Justinem Svobodou a čtení z knihy Malý princ s herečkou a dabérkou Valérií Zawadskou**. Současně bude ve foyer probíhat výstava divadelních plakátů, které účastníci Duhového divadla vytvořili ke svým představením. V pondělí 17. června **Martin Daneš**, žijící ve francouzské Bretani, představí svou novou povídkovou sbírku **Každý svého štěstí strůjcem**, která vyšla letos v květnu. Autor úspěšného románu o Karlu Poláčkovi Rozspaná slova, který vyšel současně v češtině a ve francouzštině, pohovoří rovněž o své překladatelské tvorbě.

Ve středu 26. června nás čeká další přednáška z cyklu **Dáme vědu** pořádaná ve spolupráci s **projektem Science to Go**. Tentokrát za námi přijede

Bára Valecká – výstava a workshop

astronom **Jan Ebr** z Fyzikálního ústavu Akademie věd ČR s přednáškou o vesmíru.

Ve čtvrtek 27. června proběhne další pravidelné setkání čtenářského klubu moderovaného Hanou Mankovou. Tentokrát se čtenáři setkají nad knihou **Síla rozumu v bláznivé době: Manuál kritického myšlení** od slovenského spisovatele **Jána Markoše**. Kniha je souhrnem nápadů, jak využívat kritické myšlení v každodenním životě.

Konec školního roku si užijeme se **Světém v Písku**, který zve v pátek 28. června do venkovního atria knihovny na **koncert písecké kapely Kermideretvár**, po kterém bude následovat společný piknik. Během června máte možnost zhlédnout ve foyer knihovny výstavu nazvanou **Divadelní plakát, kde svá díla vystavují žáci 8. a 9. tříd waldorfských škol**. V přízemí knihovny stále probíhá výstava věnovaná nejznámějšímu tisku **Josefa Váchala, Krvavého románu**, jehož faksimile je zde také k vidění. Na dětském oddělení si od června můžete prohlédnout **výstavu čtenářských ilustrací od grafičky a ilustrátorky Bary Valecké**.

Druhé patro knihovny je věnováno **výstavě Zahradu snů**, kde svá díla vystavují členové Prácheňského umělecké besedy společně s výtvarníky z Vodňan a bavorského Deggendorfu. Během června probíhá v rámci pravidelného Nebe nad knihovnou pozorování Slunce s hvězdářem a astrofotografem Václavem Kubešem.

Aktuální informace nejen o probíhajících kurzech najdete na našem webu www.knih-pi.cz a na sociálních sítích knihovny. Přejeme plno slunečných dnů a těšíme se na viděnou v knihovně.

VAŠE KNIHOVNA

Prácheňské muzeum: Jednodenní výstava a léto věnované současným malířům

Čas od času pozve Prácheňské muzeum své návštěvníky na mimořádnou jednodenní výstavu. Tentokrát na samém sklonku května, ve čtvrtek 30. května od 17 hodin, obsadí hradní parkány Kovobáje Václava Pixy.

**MUZEUM
140
LET
V
PÍSKU**

Výstava jednoho dne tentokrát představí tvorbu strojnitého zámečníka Václava Pixy, kterou asi všichni Písečtí znají. Na každého, kdo projíždí přes železniční přejezd u nádraží směrem na Putim, shlíží totiž již několik let autorovy nepřehlédnutelné kovové postavy Strážkyně a Lukostřelkyně.

Václav Pixy

Socha Strážkyně umístěná na střeše vrátnice v areálu bývalých Vodohospodářských strojírén a sléváren byla první větší realizací V. Pixy. Symbolicky se dívá směrem na Putim, odkud její autor pochází. Ten s tvorbou kovových objektů začal asi před dvanácti lety a jednalo se převážně o drobnější dárky na památku kolegům z práce. Díla svařuje z různých kovových komponentů –

Václav Pixy: Lukostřelkyně

převážně ze zbytků plechu, řetězů nebo z dílů na auta či motoroky. Objekty jsou tak výhradně vytvořené z odpadu nebo recyklovaného materiálu. Jeho práce přejímají styl komiksů Karla Soudka, postapokalyptického stylu v duchu Šíleného Maxe a kultovních sci-fi thráků Vetřelec a Predátor. Na výstavě jednoho dne ve čtvrtek 30. května bude k vidění okolo deseti autorových realizací. Vůbec první autorova výstava začíná v 17 hodin a vstupuje se brankou od řeky.

Začátek června přinese do naší Galerie i hlavní letošní výstavní počín. V nedávných letech patřilo léto v Prácheňském muzeu Václavu Špálovi, Keltům či romantickým Skálům, to letošní zasvětila kurátorka výtvarných sbírek Martina Měřičková současným píseckým malířům. Lakonický název **Malba v Písku** nedává moc pochybností o tom, co na výstavě bude k vidění – představena bude tvorba jedenácti autorů, některých již nežijících. Rozdělení jsou do dvou okruhů – první z nich tvoří pedagogové, kteří působili na místních uměleckých školách. Založení tří škol tohoto druhu v devadesátých letech se stalo pro píseckou kulturu požehnáním, však na nich vyučovali akademičtí malíři, restaurátoři a sochaři. Jako první byla Václavou Altschmiedovou a Milanem Blahoutem založena roku 1992 Střední uměleckoprůmyslová škola (nyní Vyšší odborná škola restaurátorská). V roce 1994 následovala Soukromá střední výtvarná škola, založená také Václavou Altschmiedovou, a Soukromá vyšší odborná škola filmová, otevřená v roce 1996 Vladanou a Milonem Terčovými. V první části výstavy tak budou k vidění díla **Františka Romana Dragouna, Romana Kubičky, Ivy Petrové, Jana Sýkory, Jiřího Řeřichy a Dalibora Říhánka**.

Druhý okruh je uspořádán z děl autorů, svou tvorbou propojených a vzájemně se ovlivňujících. „I když jsou mezi jednotlivými osobnostmi značné generační rozdíly, lze v jejich práci najít určitou paralelu. V tomto smyslu nelze mluvit o Petrovi Mano či Michalu Jánškém, aby nebyl zmíněn František Trávníček. Stejně tak při rozhovoru o malbě či grafice Františka Trávníčka přijde dříve či později slovo na Václava Rožánka. A u posledně jmenovaného se nevyhneme spojení s profesorem Divadelní fakulty Akademie múzických umění Oldřichem Smutným,“ uvádí kurátorka výstavy **Martina Měřičková**. Převážná část asi padesátky vystavených obrazů pochází ze sbírek muzea, některá díla jsou pak doplněna ze sbírek soukromých. **Vernisáž výstavy se koná 5. června v 17 hodin** a během léta nabídne muzeum možnost se s některými z autorů setkat na komentovaných

Václav Rožánek: Hlava

prohlídkách. První z nich bude **19. června od 16 hodin, další pak 17. července a 14. srpna**.

Zdejší malba je prvním z výtvarných oborů, který muzeum soubornou výstavou představí, v dalších letech se pak určitě dostane i na další – například na fotografii, grafiku či sochařství.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Petr Mano: Pole u Štětce

Vrchlabí – Jaroměř – Huslík – Makov, aneb skvělá spolupráce záchranných stanic v Česku!

Dne 18. dubna uhynula po zásahu elektrickým proudem samice čápa bílého z hnízda ve Vrchlabí. Pracovníci záchranné stanice v Jaroměři proto odebrali vajíčka, ze kterých se jim v umělé líhni vyklubala 5. května první mláďata.

Všechna čtyři čápata pak po pár dnech převezli do do „čapí školky“ v Záchranné stanici Huslík aby se mohla vyvíjet společně s dalšími čápaty z jiného zmařeného hnízdění. Po dalších pár dnech však bylo vhodnější je umístit pod pár handicapovaných čápů v Záchranné stanici živočichů Makov, kde se zatím zdárně vyvíjejí. Jde tak o přímo ukázkový příklad spolupráce mezi jednotlivými záchrannými stanicemi v ČR.

Celé hnízdění můžete sledovat online na www.makov.cz. Video najdete na Instagramu #hajnyzmakova.

Text a foto LIBOR ŠEJNA, ZSŽ Makov

Babouci ve Skalách

V sobotu 11. května od 14 hodin ve Skalské hospůdce hrají Babouci, nejstarší jihočeská dechovka a proto neváhejte a do Skal zavítejte. Na sobotní setkání právě s vámi se těší Babouci a Skaláci. Zajistě se tam potkáme také spolu.

Pavla Poláčková, starostka obce Skály

Skály u Protivina, Skalská hospůdka
so 11.5.2024 od 14,00 hod., vstup 200,-

Dlouhověkost z Edenu

Je to víc jak deset let zpátky. Ti bohatší letěli letadlem z Prahy do Kyjeva a z Kyjeva pak autobusem. Ti míň movití jeli z pražské Florence busem taky do Kyjeva a pak jiným autobusem až do cílového místa. A ti dobrodružnější jeli auty po vlastní ose. Byli jsme se ženou ve třetí skupině. První noc jsme ještě přenocovali v Liptovském Mikuláši, pak jsme dojeli na hranici s Ukrajinou a já jsem začal objevovat to po čem jsem od už dětství tak dlouho snil – Zakarpatskou Ukrajinu. Užhorod, Mukachevo, krásné a nedotčené hory, lidi, kteří žijí v jejich údolích, kraj Nikoly Šuhaje Loupežníka, Ivana Olbrachta. Měl jsem pocit, že jsem se vrátil o 100 let zpátky, a nemohu říct, že by mi to vadilo.

Další noc jsme přespali u Lvova v bývalém pionýrském táboře. Ten tábor byl socialisticky obrovský. Nasnídali jsme se, rozloučili a vyrazili dál na východ. Uvědomil jsem si, jak je Ukrajina obrovská země. Krásná země. Panenská země. Černozemě. (Je mi smutno, kde je dnes a bude zítra).

Dobrovolnické centrum BONUM – nabídka činností pro dobrovolníky

DOUČOVÁNÍ

• doučování dětí I. stupně ZŠ na ubytovně Svatoplukova.

Jedná se o přípravu na vyučování, psaní domácích úkolů, procvičování z ČJ, M, někdy základy AJ, prouka, v odpoledních hodinách od pondělí do čtvrtka, nebo dle možností dobrovolníka.

VENČENÍ PEJSKA

• paní Věra, 83 let – každý všední den okolo 14 hod. venčení pejska na cca půl hodiny.

PROCHÁZKA A NÁKUPY

• pan Josef, 84 let – každé pondělí a pátek (pokud není špatné počasí), procházka, doprovod do obchodu cca od 13 do 14 hod.

PROCHÁZKY

• paní Jaroslava, 82 let – procházky 2-3x týdně. Je to dáma s velkým rozhledem a zájmem o současné dění. Ráda čte a povídá si o své rodině.

PŘEDČÍTÁNÍ

Hledáme dobrovolníky, kteří by pravidelně docházeli do domovů pro seniory (procházky, předčítání, rozhovory, společenské hry aj.) **Děkujeme, že pomáháte s námi**

Kontakt: Andrea Fenclová, mobil 730 577 330,

Charita Písek

www.pisek.charita.cz,
e-mail: andrea.fenclova@pisek.charita.cz.

Náš cíl byl až ve Vinické oblasti. Sanatorium přírodní medicíny Our Home v Obihodech. Nádherně a srdečně nás tam přivítali. My jsme se zpočátku jen usmívali a pak velmi snaživě lovili v hlubinách paměti alespoň nějaká ruská slovíčka. Ale ten rybníček se zásobou ruských slovíček byl téměř vypuštěný, pokud jsme vůbec něco chytili, tak jednoduchá slůvka typu „brusle“ nebo „prázdniny“. Základní škola, ještě prvního stupně. Když jsme je použili při popisu toho, jaká byla cesta, jak jsme „priechali avtamabilom“, tak to muselo znít dost komicky. Ale měli nás rádi... A tak po té dlouhé cestě, po přivítání a večeři jsme šli spát. A já si říkal: „Tak, a jsme konečně tady.“

A kde vlastně začal ten nápad?... Možná, že jsem špatně doskočil při volejbalu, protože pak mě to koleno začalo fakt bolet. Zkoušel jsem nezatažovat, zkoušel jsem lékaře, zkoušel jsem léky, přestal jsem hrát, ale to koleno bolelo, i v mírné zátěži... A pak jsem viděl video. Ukrajinská lékařka Anna Slepčuk přijela na Moravu a tam prezentovala, jako ředitelka, Sanatorium přírodní léčby právě v Obihodech. A mě to tenkrát nadchlo a říkal jsem si: „Zkus to, zkus to!“ A teď jsem tady. Jsem zvědavý a zkusím to... A ráno nás budila příjemná hudba a dopoledne byla vstupní lékařská prohlídka. Předal jsem lékařské zprávy. Paní doktorka pozorně přečetla. Pak se podívala na mě a na koleno... Něco jsme povídali přes tlumočnicka... Něco napsala... „Co tam máte dál?“ Varioxy... a ukážu na pravou nohu. Po operaci. Přikývnu. Oteklý kotník... Zase něco psala... A pak dopsala a já jsem byl strašně zvědavý.

Zatím jsem byl nadšený. Nejenom to příjemné spaní v těch velkých rustikálních postelích, ale i to probuzení. A pak velice příjemná rozčvička venku, sprcha a pak snídaně. Na každém stole bylo něco jako solníčky, ale nebyla v tom sůl, v jedné byla kurkuma a v druhé mleté lněné semínko. Dopoledne byly procedury. Šel jsem na tu svou první. S kolenem. Do gázy dal terapeut kašovitou směs mletého zázvoru, lněného semínka a kostivalu. Nanesl na gázu, přeložil, zalepil okraje, aby ta kaše nevytekla. Přiložil na koleno a obinadlem obvázal. Tři hodiny jsem to měl nosit a pak to sundat. Zázvor to koleno prohrál a léčivé látky z kostivalu a lněného semínka pak působili na mé koleno. A tak to bylo myslím obden. A šli jsme se pak projít. Já jsem měl obvázané pravé koleno a můj kamarád zase levé. A procházeli jsme skrz ty březové háje, které byly kolem sanatoria, a přišli až k úchvatné velké řece a seděli jsme na těch vysokých březích a sledovali z té výšky, jak na protilehlé straně bylo několik jednoduchých stanů. A někdo tam chytil ryby a děti se tam hráli a někdo tam skládal malý stoleček a možná, že tam tito lidé takto tráví celou svou dovolenou. A mně se to moc líbilo. A když jsme se vrátili, tak jsme měli malý kurz zdravého vaření. Přípravovali před námi v malém to, co budeme mít pak ve velkém na oběd. A je dobře, že to bylo těsně před obědem... A ten byl taky skvělý.

Zvykali jsme si na nové chutě, na nové barvy, na pestrost, ale i lehkost a sytost místních jídel. Pak byl klid a po něm cvičení na záda, nebo dokonce práce na zahradě. Oni si všechno pěstovali sami. Soběstačnost. Úžasné. Před, řekl bych, lehkou večeří byla vždy ještě krátká prezentace o tom, jak předcházet jednotlivým civilizačním onemocněním. Lékaři i terapeuti byly štíhlí, hbití, přátelští...

Další ráno zase hudba, rozčvička, ale ještě před ní nás čekal čaj, speciálně pro každého na jeho diagnózu – ten můj hrníček byl podepsaný – Rastislav. To bylo příjemné, seděli jsme a srkali každý svůj čaj. A pak rozčvička, snídaně a po každém jídle „pragulka“ kratší, nebo delší procházka. A když jsem se vrátil měl jsem zase proceduru. Můj nateklý kotník. Lehl jsem si a musím to říct. Tak jako při první proceduře, tak i teď se mě terapeut zeptal a když jsem kývl, že ano, tak složil své ruce, nebo se mě dotkl pak sklonil hlavu a modlil se. Modlil se v ukrajinštině, ale něco jsem rozuměl. Modlil se za mě, za sebe, za Boží moudrost, vedení i moc k uzdravení. Vložil vše do Boží vůle. A pak už to byl koncert, kdy mi přikládali teplé zábaly asi na pět minut a pak studený na 30 sekund a zopakoval to asi pětkrát. Pak vytřel kotník tím studeným mokřým ručníkem a pak suchým a byl hotov. Když jsem se ho lánaně ptal, jako to celé funguje, to, co a jak tady dělají. Tak jsem pochopil, že říkal: „Ten nejlepší lékař je váš imunitní systém. To je váš nejlepší lékař! A my jej pouze jednoduchými přírodními prostředky stimulujeme, aby konal svou práci ve vašem těle. Všechno bez vedlejších účinků.“

Nejsem lékař, ale zní mi to logicky. Jen jsme na ty jednoduché přírodní prostředky někteří pozapomněli... A bylo toho všeho mnohem víc, co jsme v tom nádherném prostředí uprostřed vinic a květin a polí a hájů zažili. Deset dní uteklo velice rychle. Kotník mi splaskl po několika procedurách a koleno mě už těch deset let nebolí. Nebolí!! Nerozumím tomu, ale to je moje zkušenost...

Když jsme se vraceli, tak jsme si říkali, že by bylo dobré něco podobného udelat i u nás. A Roman s tou myšlenkou žil už dlouhá léta. A také ji dotáhl. Nejen, že vytvořil tým. Nejen, že ho proškolil učitelé a terapeuti z Obihod. Nejen, že sehnal pozemky a starý penzion, který přebudoval v krásné čisté sanatorium s novými kójemi pro masáže a procedury, s jídelnou, kde na stolech je kurkuma a mleté lněné semínko, s tělocvičnou, s velkým stolem, kde jsou ukázky zdravého vaření, s učebnou s krbem a zahradami a pozemky, kde si pěstují, co potřebují. Ten jeho sen se stal skutečností. A když jsem byl v Lipníku v Epicentru zdraví Eden naposled, seděl jsem v učebně a v krbu hořel oheň, bylo mi dobře, zadíval jsem se na nový obraz, který jsem tam ještě neviděl. A na tom obraze bylo napsáno – Vypracováno na základě studií nejdéle žijících populací světa (Modré zóny) a studie Bellock-Brelow – 23 faktorů pro dlouhověkost a tam jsem si říkal, že bychom si těch 23 faktorů mohli pěkně popořádku v Píseckém světě probrat. Tak se těším na příště.

ROŠŤA HOMOLA

Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Panelová sídliště jako rovnocenná součást města

4. díl

V závěrečném povídání s architektkou a památkářkou Hanou Řepkovou z Národního památkového ústavu se autorka praktické metodiky Regenerace sídlišť v souladu se zájmy památkové péče obrací na jednotlivé aktéry, kteří jsou ve hře při obnově panelových domů a revitalizaci veřejných prostranství. Právě jejich kvalitní proměna může vést k jejich zhodnocení a vyšší kvalitě života jejich obyvatel.

Na fotografiích najdete několik příkladů regenerace panelových domů z Písku s odborným komentářem Ing. arch. Hany Řepkové.

V praktické metodice Regenerace sídlišť v souladu se zájmy památkové péče promlouváme na stránkách knihy v první řadě k vlastníkům – obyvatelům sídlišť, kteří jsou podle vás spolupodpovědní za jejich dnešní i budoucí podobu, neboť vlastnictví zavazuje. Doslova píšete, že původní autoritářský socialistický stát zaplavil zemi sídliště – ten ale už neexistuje, a jeho demokratický nástupce přijímá odpovědnost za sídliště jen částečně prostřednictvím neprovázaných a pouze dílčích dotačních programů. Jaká základní doporučení obyvatel sídlišť, vlastníci bytových jednotek v metodice najdou?

Metodika upozorňuje na souvislost mezi statickými zásahy do panelových domů a jejich životností. Mezi množstvím a rozsahem takových zásahů a životností domů panuje nepřímá úměra – čím více a větších zásahů, tím nižší životnost domů. Významné riziko představuje nedostatečná informovanost, jaké zásahy jsou bezpečné a jaké už ne. Panelové domy jsou mnohdy vnímány jako stavebnice, jež je možné libovolně dotvářet. Zkušenost ze zděných domů může být zavádějící. Nosná zeď v panelovém domě je štíhlá jako příčka v domě zděném, záměna může vážně ohrozit stabilitu domu.

Lipová alej: Atypicky předsazené štíty a omítané fasády s ušlechtilou tvrdou omítkou v kombinaci šedé a béžové – ve výborném stavu, povrch mnohonásobně trvanlivější než zateplení. Nové zavěšené balkony ladí s architekturou domu.

Zasekání elektrických kabelů do cihelné zdi nelze bez následků zopakovat v panelovém domě. Kabely nebyly v lištách vedeny pouze z pohodlnosti. Narušení výtuzže panelu při vyřezování drážky zásadně snižuje jeho únosnost. Dalším rizikem je nedostatečná informovanost správce budovy o skutečném stavu a rozsahu všech zásahů do nosných konstrukcí. Jak a proč tyto informace získat, radí a objasňuje metodika. Na příkladech z praxe ukazuje, jak zajistit kvalitu a soulad řešení fasád obytné skupiny při rozdrobeném vlastnictví. Přibližuje, jak efektivněji zadržovat v sídlišti vodu nebo jak přistupovat k úbytku zeleně při rozšiřování parkovacích míst.

Doporučení přinášíte ovšem také zástupcům státní správy a samosprávy. Jaké to jsou a z jakých zákonných norem či opatření vycházejí?

Klíčový je Stavební zákon. V dobách mé práce ve státní správě a samosprávě (1997-2007) jsem regulaci vzhledu sídlišť odvíjela od ustanovení stavebního zákona, že stavebnímu povolení podléhá změna funkce, změna vzhledu a zásah do statiky. Pozdější novelou bylo toto ustanovení přetvořeno tak, že stavebnímu povolení nepodléhá, pokud se výše uvedené nemění. Ustanovení o změně vzhledu bylo od počátků zateplování překvapivě málo využíváno, přestože je nepochybnitelné, že různobarevné pojednání domů změnilo vzhled sídlišť výrazně.

Lipová alej – původní stav domu se sdílenými koly. Kvalitní obklad soklu svíslými pásky kabřince, velkorysá markýza nad vstupem, vyzděné meziokenní vložky v lici fasády ruší efekt pásových oken.

Stavební zákon je důležitým nástrojem státní správy, metodika vybízí k jeho důslednějšímu využívání. Regulační plán a územní studie jsou nástroji samosprávy, i ji metodika vybízí k jejich častějšímu, efektivnějšímu a důslednějšímu využívání.

V metodice se obracíte i na ústřední orgány státu. V jakých ohledech může být stát užitečný?

Státem udělované dotace by měly zohledňovat historické a architektonické hodnoty, jak připomíná například koncepční materiál Ministerstva pro místní rozvoj Politika architektury a stavební kultury. Udělení dotací by měla ministerstva podmiňovat i splněním podmínek estetických. Není to neměřitelná subjektivní kvalita, jak se dlouhodobě brání státní správa na různých úrovních. Jestliže obdivujeme architekturu první republiky, vraťme se k regulačním plánům. Jestliže obdivujeme architekturu ve vyspělých demokraciích, využijeme jako ony důsledné regulativy pro novou výstavbu i stavební úpravy existujících staveb. Dotace ze státního rozpočtu by tedy měly být podmíněny architektonickou a stavební kulturou předkládaných projektů. Mělo by přestat nadřazování práva jednotlivce nad veřejný zájem celku, tedy města a všech jeho obyvatel. Naším problémem je přečechování vlastnických práv, které vyvolala léta direktivního zasahování komunistického státu do všech oblastí života. Po 35 letech od sametové revoluce bychom si to už mohli přestat kompenzovat a chovat se dospěle. Naučit se žít s tím, že má práva končí tam, kde začínají práva druhého.

V neposlední řadě najdeme v publikaci doporučení pro projektanty domů a památkáře...

Projektantům připomíná Rostislav Švácha, že by měli na sídlištích rozvíjet to dobré a vyhýbat se tomu, co bylo špatné. Od 90. let jsme v situaci, kdy nástavby, dostavby a barevnost zateplovaných domů nepodléhá žádné koncepci a nikdo neposuzuje vzájemný soulad řešení.

Panelová sídliště jako rovnocenná součást města – 4. díl

Dokončení ze str. 21

Architekti by měli umět pracovat i s celkem, nejen s jednotlivými domy, měli by umět stavebníkům vysvětlit, jaké řešení domu i celku prospívá a jaké ne. Povinností autorizovaného architekta je dbát o veřejný zájem, ne pouze o zájem klienta. Jedním z módních nešvarů je umísťování sušáků na fasádách. Architektům metodika připomíná, že prádelny a sušárny byly u hromadné bytové výstavby samozřejmostí, doloženou přinejmenším od 19. století. Od 30. do 90. let 20. století, tedy po celou dobu výstavby tuzemských sídlišť, byly povinnou součástí domů (a norem pro bytové domy). Od té doby přibyl další pomocník – sušička. Metodika upozorňuje, že sušení prádla na fasádách není znakem kulturnosti. Tuzemská praxe v tomto ohledu pokulhává za světovými trendy a je v přímém protikladu ke kultivaci sídlišť. Památkáři by měli zkoumat a dokumentovat

i stavby a soubory hromadné bytové výstavby, poznané hodnoty dokumentovat a chránit. Výjimečné soubory formou plošné ochrany, výjimečné objekty jako kulturní památky. Hodnotné „běžné“ objekty s uměleckými díly, osobitými architektonickými prvky (portály, římsy, markýzy, balkony, květníky, střešní terasy, průchody...) nebo „jen“ s kvalitními původními fasádami (mosaikový obklad, vícebarevný či výrazně strukturovaný břizolit, šalirované hrany portálů, ostění, soklů...) by měly být uchráněny od „povinnosti“ zateplování a tepelných úspor by měly dosahovat způsoby, jež hodnotné fasády dochovají i dalším generacím.

V závěru se chci zeptat, co může a zmůže samotná veřejnost, obyvatelé měst?

Zajímat se o sídliště, jejich historii a možnosti, jak z nich udělat co nejlepší místo k bydlení. Podpořit takové politiky, kteří mají vizi, orientují se v Politice architektury a stavební kultury a zavazují se k jejímu plnění, nepodléhají developerskému lobbingu a otevřeně komunikují se svými občany. Ty, kteří respektují zákony a vedou k tomu i své občany. Ty, kteří se nebojí stěžovatelů, ale jsou tu hlavně pro slušnou a mlčící většinu. Nepodporovat ty politiky, kteří zbavili stát břemene sídlišť, vložili je na bedra obyvatel a teď chtějí tataž sídliště vykořisťovat dostavbami proti vůli občanů. Nepodporovat ty, jimž nejde o skutečnou kvalitu společně obývaného prostředí, která stojí za dočasné nepohodlí, ale jen o snadné politické body. Ochranu si zaslouží i některá sídliště či objekty v nich. Jedním z projevů nedostatečného respektu k zákonům je štvání obyvatel proti památkové péči. Památky patří mezi cenné obnovitelné zdroje národního bohatství,

Sídliště Hradiště: Boční panely imitují obklad pískovcovými páskami, u sklepů patrné původní černé rámy oken, hnědočervené boletické panely meziokenních vložek skleněným povrchem posilují efekt pásových oken. Panelovým domům více sluší rovné stříšky a čiré sklo.

Sídliště Za Kapličkou: Plně prosklené schodiště, pásová sklepní okna opticky nadnáší dům. Fasádám nesluší svíslé pásy ani prádlo na fasádách, barevně odlišené úseky oddělených prosklením schodišť je elegantní, vytváří efekt štíhlých domů.

Sídliště Dr. Horákové – zachováno plně prosklené schodiště i zapuštěné pásy oken. Elegantní šedé okenní rámy efekt pásových oken podporují.

zvyšování jejich počtu je pro společnost výhodné. Zajímavé je, že ochranu leckdy blokují a sídlištěm tak nevědomky škodí sami politici. Informovaná veřejnost si to nemusí nechat líbit.

Ing. arch. Hana Řepková je autorkou praktické metodiky nazvané Regenerace sídlišť v souladu se zájmy památkové péče. Metodika vznikla s podporou Ministerstva kultury v rámci výzkumu IP DKRVO. Využívá dlouholetých zkušeností autorky s tuzemskými i zahraničními sídlišti a možnostmi jejich regulace z pozice státní správy a samosprávy. Novou knihou autorky je titul Skryté půvaby českých sídlišť zabývající se nejceněnějšími objekty a soubory budov aspirujících na památkovou ochranu.

Metodika k volnému stažení zde:
<https://www.npu.cz/cs/e-shop/99883-regenerace-sidlist-v-souladu-se-zajmy-pamatkov-pece>

Na tento seriál bychom rádi navázali volným pokračováním – seriálem, který se bude věnovat pískovcovým sídlištěm. Zaměří se na jejich přednosti, možnosti regenerace, veřejný prostor, občanskou vybavenost a skryté půvaby.

text a foto ZBYNĚK KONVIČKA

Rozhovor byl připraven pro dubnové vydání časopisu Pro města a obce. Zveřejňujeme jej se svolením redakce.

Sídlištní školy (T. Šobra, Svobodná). Kultivovaná vstupní hala s barevnými sloupy – ideální míra barevných doplňků. Oběma školám by slušelo méně barevných ploch a teplý odstín žluté.

Co se zoologům ze společnosti Zoogeos nepovedlo

V době pandemie někdo nemůže dělat svou práci, a jiný ji zase dělá zbytečně. To se týká i Prácheňského muzea. Jeho pracovníci nainstalovali výstavu o přírodovědeckých expedicích muzejních zoologů sdružených ve Společnosti Zoogeos. Ta během 25 let své činnosti zorganizovala třináct zahraničních expedic a úspěchy těchto expedic představila veřejnosti prostřednictvím putovní výstavy „Volání dále“.

Než se tato výstava dostala do Písku, zhlédli ji zájemci na devíti místech, k těm třinácti expedicím přibyla již druhá

do Maroka – a Zoogeos oslavil výročí třicáté. Kdyby byl náš život normální, byla by uvedená výstava otevřená vernisáží 3. března 2021 a zájemci by ji mohli navštívit do 25. dubna. Ale to kvůli Covidu nešlo a tak písecké muzeum nabídlo alespoň virtuální reportáže, jejichž odkazy byly na stránkách Prácheňského muzea.

Písečané, spolu se mnou, se výstavy dočkají při otevření sezóny na jaře 2025. To se snad povede. Ale tento příspěvek se týká toho, co se nám nepovedlo. I to je součástí našich životů. Takže. Jsem členem té povedené partičky od jejího založení. Z výše uvedených 14 expedic jsem se, v letech 1995 – 2012, zúčastnil devíti. Hned ta první sedmitýdenní byla nejdelší a také nejnáročnější. Jejím cílem byly karibské ostrovy Malých Antil. V plánu bylo poznávání a dokumentace přírody na pěti ostrovech. Dva z toho byly francouzským zámořským územím (Guadeloupe a Martinique) a ve třech případech se jednalo o víceméně samostatné státy (Dominica, Saint Lucia a Saint Vincent).

Kromě těchto hlavních ostrovů jsme ještě navštívili několik menších ostrůvků, které patřily pod správu těch hlavních. Pět velkých ostrovů byl plán, ale my jsme ho nesplnili. Nedopluli jsme na ostrov Svatý Vincent. Skončili jsme na Svaté Lucii, z ní jsme už nepokračovali k jihu, ale vrátili se na naši domovskou základnu na ostrov Guadeloupe. O návratu jsem psal v předchozích číslech Píseckého světa. Důvody k vynechání posledního ostrova v řadě byly tři. Tím hlavním byl nedostatek času. Je obtížné při plánování rozvrhu expedice zhodnotit, kolik času nám zaberou průzkumy jednotlivých ostrovů a kolik času si vyžádá plavba mezi nimi. Druhý důvod byl finanční, částečně spojený s důvodem třetím, tj. bezpečnostním. Na Svaté Lucii jsme měli v civilizaci doprovod – domorodce Alana (viz 36. a 37. díl cestopisu). Ten nás chránil před agresivitou místních a také zajišťoval levnější nákupy a služby. I tak byl velký rozdíl mezi chováním lidí na Sv. Lucii a předchozích ostrovech. Podle informací od Alana, ale i od jachtařů měly být poměry na Svatém Vincentu

ještě o řád horší, včetně zločinnosti. Takže plánovaná návštěva pěti ostrovů se scvrkla na čtyři.

Expedice Maroko 1997

Další nesplněný bod expedičního programu se týkal Maroka, konkrétně výstupu na vrchol Toubkal (4167 m). Byli jsme tam sice v květnu, ale klimatické poměry se v tom roce mírně odklonily od normálu. Pro pobyt na Sahaře i pro výstup jsme měli i teplejší vybavení, včetně prošíváných bund a kulichů, ale mačky a cepíny jsme neměli. Ve Vysokém Atlasu jsme se setkali s našimi horolezci, kteří na Toubkalu byli. Ti nám sdělili, že vrchol je pokrytý ledovcem a bez horolezeckého vybavení není dostupný. Teplé vybavení jsme ale využili i mimo Atlas. Kupodivu se v noci hodilo při pobytu na Sahaře.

Neuskutečněná expedice do Číny 1999

Výstava o jedné naší expedici byla v roce 1999 nainstalována v Českolipském muzeu současně s výstavou čínských uměleckých předmětů. Náhodou ji, při vernisáži jejich umělecké výstavy, zhlédli pracovníci čínské ambasády a napadlo je, že by Zoogeos mohl uspořádat expedici do Číny, propagovat čínskou přírodu a tím nalákat turisty. Protože Ing. Vitáček byl nejen zoolog a člen Zoogeos, ale i ředitel muzea v České Lípě, oslovili ho s touto nabídkou.

Členové Zoogeos návrh zvážili a rozhodli se ho za určitých podmínek přijmout. Sepsali jsme naše požadavky a poté proběhlo několik společ-

Kobra indická

ných jednání. Číňané jezdili do České Lípy na svou výstavu a přitom dohadovali podrobnosti se Zdeňkem Vitáčkem. Další jednání se uskutečnila na čínském velvyslanectví, těch jsem se jako jednatel účastnil i já. Bylo nám nabídnuto, že v sezóně 1999 si při expedici zaplatíme jen letenky a v Číně se o nás již postarají. Že během jednoho měsíce navštívíme přírodu oblastí Sečuán a Jinan, že nám budou povoleny dokladové sběry hmyzu, obojživelníků a plazů, že z výsledků expedice uděláme putovní muzejní výstavu, která bude doplněna čínskými uměleckými předměty. Zúčastnit se mělo šest zoologů Zoogeos

Monarcha stěhovavý – zimoviště Mexiko

Co se zoologům ze společnosti

Zoogeos nepovedlo

Dokončení ze str. 23

a sedmým členem měl být fotograf a kameraman z českolipského muzea. Naše protislužba měla být, že se v roce 2000 po dobu jednoho měsíce postaráme o sedm čínských studentů ochrany přírody, ukážeme jim naši přírodu a seznámíme je s péčí o ni. To nám připadalo jako dobré řešení. Protože je nás víc a jsme z různých míst, mohli bychom si studenty předávat a těch pár dní starostlivosti o ně bychom mohli zvládnout.

Hoacin chocholatý – Venezuela

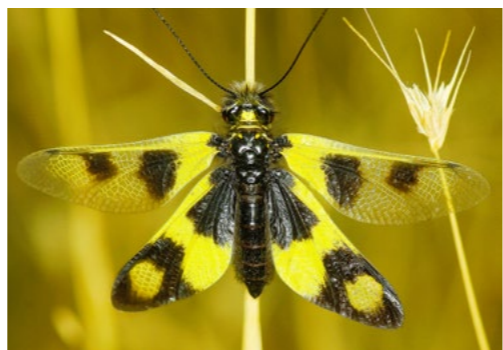
Domluveno. Po čase přišel ještě jeden požadavek, že by ČR navštívili zástupci státních ochrannářských a lesnických organizací, kteří by chtěli poznat jednak místa budoucí putovní výstavy a také se seznámit s problematikou ochrany přírody u nás. Jednalo se o pět delegátů „Odborné delegace všečínské asociace na ochranu zvířat“, jeden týden v říjnu 1998, takže na každého zájemce o expedici by vyšel jeden den starostlivosti. Jasně, proč ne? Návštěvu i termín jsme odsouhlasili a tím jsme věc považovali za uzavřenou. Překvapením pro nás bylo, když nám čínské velvyslanectví poslalo jmenovitý seznam a požadovalo oficiální pozvání. Takže nějaký Ing. Zdeněk Vitáček, předseda Zoogeos, oficiálně pozval na seznamu vyjmenované představitel českého státního aparátu. Bez něj by k nám prý ti funkcionáři nemohli přiletět. To jsou paradoxy.

Pak už jsme v daném termínu jen čekali, až přiletí a ambasáda se nám ozve. Ale nic takového se nestalo. Když daný termín ubíhal, snažili jsme se na velvyslanectví zjistit, co se děje, ale nikdo nic nevěděl. Termín proběhl, nikdo nepřiletěl ani se nám neozval. Tak jsme čínskou expedici prostě pustili z hlavy s tím, že pokud se nemůžeme spolehnout na vyjednané věci, nejspíš by nevyšla ani

naše výprava. Proto jsme zahájili přípravu expedice na jih Afriky v roce 2000. V březnu 1999 jsem byl v muzeu povolán k telefonu, že volá čínská ambasáda. Ti mi, jako jednatelem Zoogeos, sdělili, že pozvaní čínští funkcionáři přiletěli a že se jim tedy máme věnovat. Musel jsem jim s lítostí oznámit, že jsme měli věnování připravené v říjnu minulého roku, a protože nedodrželi smluvený termín, nemáme zájem ani o soudruhy, ani o expedici. To zaváňelo mezinárodním problémem. Soudruzi byli tady a program nebyl. Ambasáda se obrátila na ministerstvo kultury a to situaci vyřešilo. Obrátilo se na ředitele zoologických zahrad, aby se o delegaci postarali s tím, že jejich představitel navštíví Čínu, kde o ně bude zase postaráno Čiňany. Od ředitele Zoo Plzeň, Ing. Trávníčka (byl s námi na expedici na Srí Lance) jim byly ukázány obvyklé turistické atrakce, zoologické zahrady a zúčastnili se spousty oficiálních setkání a recepce. Do přírody se nedostali.

Expedice JAR a Namibie 2000

Na uvedený rok jsme měli naplánovanou šestitýdenní expedici na jih Afriky (říjen – listopad). Pro návštěvu velkého počtu typů přírodního prostředí obou vytipovaných států jsme potřebovali dopravní prostředek. V plánu byla dvě silnější osobní auta pro dvě posádky po čtyřech. Nechali jsme se inspirovat Hanzelkou a Zikmundem a napadlo nás, že bychom mohli propagovat naše škodovky. Dva z našich členů byli z Mladé Boleslavi a domnívali se, že by to mohlo pomoci a že Škoda by možná netradiční reklamu uvítala. Přeci jen jsme už měli za sebou tři expedice (Antily 1995, Maroko 1997 a Turecko 1998) a také putovní výstavy, takže se už o nás vědělo. A když jsme ještě pro Africkou expedici dostali doporučující dopis od ministerstva kultury, naše sebevědomí vzrostlo natolik, že jsme požádali generálního ředitele Škoda Auto o zapůjčení dvou expedičních vozů na říjen a listopad 2000. Jaké bylo naše překvapení, když zástupce Škody v září zavolal předsedovi Zoogeos Ing. Vitáčkovi, že jsou pro nás připravená dvě auta Octavia kombi. Kolegova radost však okamžitě zamrzla, když mu bylo řečeno, že jsou na parkovací ploše v Mladé Boleslavi. Ale my je potřebovali v Jihoafrické republice (škodovka tam měla své zastoupení). Když jsme zástupci vysvětlili,

Ploskoroh pestrý – Abánie

že tam nám nejsou nic platné, tak prohlásil, že jde zřejmě o formální chybu a že to vyřeší a ozve se. Už se neozval. Výsledkem bylo, že jsme si pronajali od našeho kolegy, entomologa z Jihočeské univerzity, starý Volkswagen Passat combi. On si ho koupil v JAR a tam ho měl ustájený pro své výzkumné zoologické cesty. Výhodou bylo, že auto bylo levné, nevýhodou bylo, že na expedici mohli odletět jen čtyři účastníci. Výhodou bylo, že zapůjčené auto mělo čtrnáct dnů po technické kontrole, nevýhodou, že ta v JAR vypadá tak, že přinesete doklady, zaplatíte a dostanete razítko. Jaké jsme měli s autem nekončící problémy, jsem popsal v cestopise „Jak dělá žirafa“, vydaném píseckým vydavatelem Praam (už je bohužel vyprodáný).

Za tu dobu se mnoho změnilo, a tak jsme se rozhodli svoji činnost ukončit a společnost rozpustit. V této kapitole píšou, co se nepovedlo, ale jsem rád, že mohu konstatovat, že co se nepovedlo, byly jen prkotiny. Naše hlavní cíle – zkoumat přírodu a spolupracovat se zoologickými a ochrannářskými organizacemi navštívených zemí, dokládat výskyt jejich živočichů, přispět k evidenci a ochraně vzácných druhů a seznamovat lidi u nás s krásami a vzácností přírody ve světě, to vše se jistě povedlo. Naším entomologům se povedlo objevit v Albánii a popsat několik slepých brouků, jeden z nich popsany podle nálezu Ing. Voničky je na fotografii.

Slepák Neotrechus vonickai

Na závěr ještě dvě důležité, možná nejvzácnější poznání, která si z našich aktivit odnáším já osobně. To první je, že přes všechny atraktivitu korálových útesů, mořských pláží s kokosovými palmami, pouští, pralesů, sopek a skal je pro mne naše členitá a různorodá krajina nejkrásnější. To druhé poznání se týká party členů Zoogeosu. I když jsme mnohdy prožívali krušné chvíle, situace krizové, někdy i nebezpečné, vždycky jsme drželi při sobě a to trvá dodnes. Za tu partu zapálených, obětavých a kamarádských kolegů jsem vděčný a děkuji Přírodě, že jsem mohl být členem Zoogeosu.

Text a foto RNDr. KAREL PECL, spolupracovník Prácheňského muzea a Záchrané stanice živočichů Makov

Užovka pardálí – Albánie

Pohádková akademie ZŠ J. K. Tyla nadchla diváky

Ve čtvrtek 9. května se v Divadle Fráni Šrámka konala již tradiční akademie Tylovky, kterou škola pořádá vždy několik dní před Dnem matek. Jde vlastně o takový předčasný dárek dětí nejen maminkám, ale i všem ostatním, kteří je v životě provázejí a jimž se chce přijít se podívat na to, jak dopadlo několikaměsíční úsilí, které bylo při nacvičování vystoupení nutné vynaložit.

Zájemců o tento nevšední kulturní zážitek bylo jako obvykle plné divadlo, na některé se bohužel místo ani nedostalo... Maminky si mohly u vstupu vybrat z malých dárečků, které byly pro tuto příležitost vyrobeny hlavně během kroužku keramiky a hodin výtvarné výchovy.

Společným tématem tohoto roku byly pohádky, které nás, ač se to možná nezdá, provází životem nejen v dětství. Jednotlivá vystoupení byla tedy propojena tím, jak se potkává svět lidí s tím pohádkovým, a mohli jsme si tak ve zkrácené verzi připomenout několik tradičních pohádek. Mezi vystoupeními nechyběla např. Pipi Dlouhá punčocha v několika vydáních, pohádka O dvanácti měsíčkách připomněla, že všechno má svůj čas, potkali jsme se i s Růženkou nebo zmoklou Princeznou na hrášku, které se špatně spalo... S prvňáčky přiletěl i Čestmír a to, že přemíra čísel může být i na škodu, připomněla píseň Statistika nuda je. Několik písniček z filmových pohádek

zahrály děti z kytarového kroužku, při tanečních vystoupeních potom kult téměř strašidelných Luciferek vystřídalý nejněžné baletíci Labutě. Se svou buřinkou a deštníkem se ukázal také pan Tau, který svými gymnastickými kousky rozpoehyboval celé jeviště. Nechyběla ani skvělá kapela a několik téměř profesionálních pěveckých vystoupení v podání sólových zpěvaček, ale i celého sboru. I když na některých z účinkujících byl patrný určitý stupeň nervozity a trémy, všechna divadelní, taneční, pěvecká, ale i recitační vystoupení se moc povedla a byla odměněna zasluženým po-

leskem. Na závěr se všichni sešli na pódiu u společné písně Zázraky, která nám všem připomněla, že pohádkově žít se dá i ve světě skutečném, důležité je ale to, s kým člověk svůj čas tráví a co je pro něj v životě důležité.

Přípravný tým si mohl oddechnout. Diváci byli totiž nadšení, většina z nich oceňovala i několik neplánovaných a úsměvných zpestření, která během večera nastala díky nepatrným problémům s ozvučením, kdy diváci občas slyšeli i to, co nebylo určeno jejich uším a mělo zůstat za kulisami :-).

LENKA ŠINDELÁŘOVÁ, foto J. Hladký

CESTA: Oběd s lekcí etikety v italské restauraci Pomodoro

Dne 30. dubna žáci 9. třídy ZŠ Cesta, společensky oblečení, vyrazili na slavnostní oběd do italské restaurace Pomodoro. Bylo po přijímacích zkouškách, tedy důvod k oslavě na úrovni.

Hned po příchodu do restaurace s pěkně vypadající zahrádkou se nás ujal pan Staněk, majitel restaurace, a usadil nás k prostřenému stolu.

Krásná výzdoba restaurace, laděná do italského stylu i hudbou, byla milým doplněním k úžasnému personálu a jídlu, o kterém bych se nebála říci, že bylo skutečným gastronomickým zážitkem.

Ještě před přípitkem nám pan Staněk zajímavě vyložil základy stolování a chování v restauraci.

O lekcí etikety by si člověk na první dobrou řekl, že bude nudná. Omyl, vážení! Lekce nebyla utahaná ani nezajímavá. Dozvěděli jsme se věci, jež se skutečně budou hodit... Držení příborů, skleniček nebo to, že má muž dříve pomoci se usadit, sundat kabát, nalít jí vodu, to jsou prostě nezbytné základy. Mě osobně udivilo, že vidličky a nože musíme držet tak, aby jejich konce nebyly vidět.

Číšníci nosili nápoje a talíře jako praví profesionálové: milý úsměv, graciózní pohyby. Do pěti minut jsme měli na stole voňavý kuřecí vývar. Hlavní pokrm jsme dostali také velmi rychle – nakrájené maso opečené na grilu s bramborovou

kaší a flambovanou zeleninou. Po obědě ještě pozornost podniků – italská káva.

Vše restauraci doporučuji jak lidem, co milují jídlo, tak těm, kteří milují krásné prostředí. Kdybychom mohli, dali bychom restauraci Pomodoro michelinskou hvězdu. Velká osobní chvála kuchaři i profesionálnímu, ochotnému personálu.

Žáci 9. ročníku ZŠ Cesta

Student SZeŠ Písek skvěle uspěl v celostátní konkurenci

Ve dnech 4. a 5. dubna se v prostorách VOŠ a SZeŠ v Benešově konal již 24. ročník celostátní soutěže žáků čtvrtých ročníků studujících obor Agropodnikání na středních zemědělských školách. A Písek v konkurenci obstál skvěle.

Tradicí této soutěže je, že pořadatelem následujícího ročníku je vždy škola, která v celkovém pořadí předcházející rok soutěž vyhrála a z důvodu zajištění nestrannosti se pak soutěže neúčastní. Soutěžily střední zemědělské školy, které mají v nabídce studijní obor Agropodnikání. Soutěžilo se v odborných znalostech, praktických dovednostech a samozřejmě v jízdě zručnosti.

První den soutěže tradičně probíhala jízda zručnosti a praktická část. Žáci byli rozděleni do pěti skupin, které postupně procházely jednotlivá soutěžní pracoviště. Praktická část z pěstování rostlin byla zaměřena na poznávání semen, plevelů, chorob, škůdců, hnojiv a kulturních rostlin. U praktické části z chovu zvířat žáci museli předvést své dovednosti při zacházení s drobnými zvířaty, dále určit krmiva a plemena hospodářských zvířat. V mechanizační části na soutěžící čekalo seřízení sazeče brambor a poznávání částí strojů a nářadí. Kromě klasických výpočtů z ekonomiky museli žáci využít i své znalosti z výpočetní techniky. Druhý den soutěžící předvedli své vědomosti

z teorie odborných předmětů, tj. z pěstování rostlin, chovu zvířat, ekonomiky a mechanizace.

V letošním ročníku se náš student 4. ročníku Vojtěch Janoušek, umístil v silné celostátní konkurenci na 3. místě! Blahopřejeme a přejeme ještě mnoho takových úspěchů.

Ing. Marie Procházková
ředitelka školy

ČCK a hasiči pořádali soutěž Mladý zdravotník a Mladý záchranář

Ve středu 15. května se konalo oblastní kolo soutěže Mladých zdravotníků, které pořádal Oblastní spolek Českého červeného kříže Písek. Jedná se o soutěž určenou pro žáky základních škol a víceletých gymnázií, které jsou rozděleny do dvou věkových kategorií I. a II. stupně.

Soutěžními disciplínami bylo poskytování první pomoci, ošetřování reálně namaskovaných poranění, komunikace s pacientem, práce v týmu, obvazová technika a transport poraněných.

Letos se soutěže zúčastnilo celkem 19 družstev ze ZŠ celého z píseckého regionu. Děti opět dokázaly své skvělé znalosti jak po stránce praktických dovedností, tak po stránce teoretických znalostí.

V letošním roce se vítězem na prvním i druhém stupni stala ZŠ Cesta. Vítězná družstva postupují do krajského kola, které je v letošním roce realizováno na OS ČČK Český Krumlov a to 27. 5.

Současně s oblastní soutěží Mladých zdravotníků proběhlo i oblastní kolo soutěže Mladý záchranář – DOKAŽ, ŽE UMIŠ pořádané územním odborem Písek Hasičského záchranného sboru JHC. Všechna družstva se utkala v šesti disciplínách, kde prokazovala svoji znalost z požární ochrany, ochrany obyvatelstva a topografie, ale zároveň i šikovnost v dovednostních disciplínách, jako jsou hod granátem nebo stříkání na terč džberovou stříkačkou. Nejlepší tři družstva obou kategorií obdržela věcné ceny. Vítězem mladší kategorie se stala ZŠ Cesta a ze starší kategorie ZŠ J. Husa A. Zároveň proběhlo i vyhlášení kategorie Všestranný mladý záchranář okresu Písek 2024, kde se prolínaly výsledky obou soutěží. Absolutním

Matematické mozky Šobrovky letos zazářily

I letos se žáci naší školy zúčastnili mnoha matematických soutěží. Nejvýznamněji jsme zazářili v matematických olympiádách a především v matematické soutěži MaSo.

V okresním kole olympiády, kategorie 7. tříd, se Vojtěch Vlasatý umístil na 2.-3. místě, a byl tak úspěšným řešitelem. V kategorii 8. tříd se Šarlota Indrová umístila na 4. místě a také se stala úspěšnou řešitelkou. V kategorii 9. tříd se na 2. místě umístil Antonín Duda a zajistil si tak postup do krajského kola.

Matematickou soutěž MaSo každoročně pořádá Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy a účastní se jí stovky škol po celé České republice (u nás ji organizuje Gymnázium Písek). Naši devátáci František Osvald, Ladislav Kořan a Antonín Duda zvítězili. V Písku se umístili na 1. místě a celorepublikově obsadili 89. příčku z 326 škol.

Všem moc gratulujeme.

ELIŠKA INDROVÁ, ZŠ T. Šobra

vítězem se stala v mladší kategorii ZŠ Cesta a ve starší kategorii ZŠ J. Husa A. Vítězná týmy převzaly poháry z rukou JUDr. Ing. Michala Čapka, starosty města Písek, které věnovalo poháry do této soutěže.

Velké poděkování patří nejen pedagogům, kteří se věnují zájmové činnosti na školách, ale poděkování patří i dobrovolným hasičům Města Písek, příslušníkům Hasičského záchranného sboru JHC, dobrovolníkům, členům ČČK a žákům se SZŠ Písek, protože bez jejich pomoci by tato soutěž nemohla být realizována.

PETRA VÍTKOVÁ
ředitelka Ú OS ČČK Písek

Pískoviště na téma KREACE RE_KREACE po letech „rozžilo“ venkovní bazén

Za rozmarného počasí se pod taktovkou Sladovny Písek o víkendu 17.- 19. května v Písku uskutečnil další ročník Pískoviště – festivalu radosti pro děti a jejich dospělé. Jako každý rok nemohly chybět obří sochy z písku na náplavce u Kamenného mostu, tentokrát na téma voroplavby na Otavě, které zde budou k vidění po celou turistickou sezónu, konala se i tradiční soutěž dračích lodí mezi mosty a obří pískoviště na Výstavišti.

V pátek odpoledne Sladovna slavnostně otevřela svou novou hlavní letošní expozici s názvem Království včel a bylin a to za hojné účasti veřejnosti, autorky výstavy – výtvarnice a scénografky Kateřiny Hadravové – a vedoucích představitelů města. Výstava navazuje na původní instalace z roku 2018, která od té doby navštívila několik dalších míst

v České republice, např. Žďár nad Sázavou, Roztoky u Prahy, Ostravu. Nyní se i na přání návštěvníků vrací zpět do Písku. Festival byl zahájen slavnostním průvodem s egyptskou tematikou boha slunce RE za účasti všech rezidenčních umělců, kteří sedm dní před festivalem přímo v kulisách našeho města a se zázemím Sladovny hledali a tvořili vlastní podobu letošního ročníku.

Jak uvedli dramaturgové festivalu Tomáš Žižka a Adam Langer: „Pískoviště 2024 si klade za cíl dopřát místním komunitám i lidem odjinud seznámit se s lokalitou venkovního bazénu a zažít ho vlastními smysly i se všemi vyvstávajícími otázkami. Lokalita i námět umělecky akcentují téma lokální i společenské a dávají naději ho v míru řešit.“

Hlavní program se soustředil na sobotní odpoledne. Ve 13 hodin byl průvodem od domu U Slona zahájen hlavní program a to zjevním obrovského mravence Faraona, který dovedl všechny do prostoru starého venkovního bazénu pod hradbami – ústředního místa letošního ročníku. Zde následovala celoodpolední REkreace a RELaxace – bohatý program místních spolků, kulturních organizací a vystoupením rezidentních umělců. K pohodě letošního ročníku rozhodně přispěly odpolední sluneční paprsky, workshopy, koncerty, výstavy, tančírna, divadla a improvizace, živá hudba, vystoupení a vynikající občerstvení z nejen ukrajinských specialit. K vrcholům letošního ročníku bezesporu patřilo unikátní, pro festival speciálně upravené komponované vystoupení se scénickým čtením knihy Ester Staré Ó, ó, ó vajíčko za doprovodu Beaty Hlavenkové s kapelou a písní v podání Marthy Issové a dětí, dováděný koncert pro rodiny s dětmi Pískomil se vrací, nebo třeba v parkánech odehraná pohybově-zábavná představení Jazminy Piktorové – Mikrosvětý.

Letošní ročník Pískoviště nabídl velmi příjemný zážitek znovu otevřených a „rozžitých“

prostor venkovního areálu bazénu v Pod skalí. Tento městem vlastněný prostor ukázal svůj potenciál, krásu a poetiku. Ti, kdož přišli, jistě potvrdí, že má co do sebe, a že by se měl pro svou atmosféru otevřít veřejnosti. Je škoda, že roky leží ladem. Stačí přeci málo. Prostor je udržovaný, stačí jen najít bezpečný režim jeho otevření a přístupnosti. I jen posečená tráva, přítomnost řeky

a veduty domu U Koulí a píseckých hradeb stačí. Co s tímto potenciálem dělat dále, lze hledat za pochodu, třeba obnovení beach volejbalu hřiště, zprůchodnění cesty kolem řeky a přístupů k ní, či doplnění o herní prvky, vysokou zeď a napojení na přilehlou hospodu Pod skalou... To by byl přeci hezký výsledek letošního Pískoviště.

Na letošním programu se podíleli pozvaní rezidenti: herec, mim a pedagog Vojta Švejda, herec Jiří N. Jelínek, animátor a filmový režisér Zdeněk Durdil, který loni zaujal svou recyklační dílnou, z Vimperka dorazili Musaši Entertainment Company, oceňovaní inovativní loutkoherci, a ještě více z jihu, a to až z Itálie, přijede scénografka a designérka Francesca Miscioscia. K tomu samozřejmě místní umělci a spolky – Gábina Kroutilová s T-Dance, 23 Poems Collective, Městská knihovna Písek, Divadelní spolek Prácheňská scéna, Martina Měřičková, Štěpánka Činátlová, Tomáš Jiřík, Charita Písek, Pro City Art a další.

Text a foto (i na obálce) MARTIN ZBORNÍK

Mariánský sloup v Písku má na své hlavici novou sochu Panny Marie

Mariánské sousoší v Písku je mariánský sloup se sochou Panny Marie Immaculaty (Neposkvrněného početí Panny Marie) na korintské hlavici sloupu mezi deseti sochami světců na balustrádě, stojící na zdejší Alšově náměstí.

Vytesali je plzeňský sochař Christian Widmann v letech 1713 až 1714 spolu s horažďovickým kameníkem Františkem Zeberem.

Na sochách se za dlouhá léta podepsal zub času, jejich stav se zhoršil především díky povětrnostním vlivům. Bylo tedy rozhodnuto, že postupně budou nahrazovány kopiemi. V pondělí 29. dubna dopoledne kolemjdoucí s velkým zájmem sledovali práci sochařů, kteří na vrchol sloupu usazovali kopii sochy Panny Marie Immaculaty a rovněž kopii podstavce, hlavice sloupu.

Na čtvercové balustrádě jsou sochy sv. Rocha, sv. Václava, sv. Vavřince, sv. Barbory, sv. Františka Xaverského, sv. Pia V., sv. Máří Magdalény, sv. Josefa a sv. Šebestiána. V nice podstavce sloupce je plastika ležící sv. Rozálie. Na sloupu je znak města s letopočtem 1715 (dnes pouze kopie z roku 2022, originál je umístěn na písecké radnici). Mariánské morové sousoší připomíná poslední velký mor v Čechách v roce 1713.

K sousoší každou první neděli po 8. červnu, na památku osvobození města od francouzských okupantů v roce 1742, směřovalo procesí, tzv. Městská slavnost.

Když se roku 1713 začal do Čech šířit z Uher a Polska mor, byl v Praze vytištěn spis lékařské fakulty, s doporučením ochrany pomocí modliteb žalmů a modlitby ke svatým patronům proti moru a ke Čtrnácti svatým pomocníkům. Zavedení platnosti tohoto spisu a jeho působení v Písku projednala 9. října 1713 městská rada a ještě téhož dne rozhodla postavit jako první čin Ex

voto suscepto (Podle slibu) sousoší. Dále bylo nařizováno, jakmile se zvonek kdekoliv zazvoní, aby obyvatelé Písku, kdekoli cokoliv dělali, padli na kolena a modlili se.

Za odvrácení zla bylo usneseno postavit sousoší a 15. října 1713 před hlavním oltářem v kostele Narození Panny Marie Jan Jiří Kochan z Prachové přečetl slib měšťanů za odpuštění hříchů a odvrácení morové rány, který sám sepsal.

Dne 28. listopadu 1713 započaly přípravné práce. Sochař Christian Widmann (činný v letech 1681 – 1714), který se již roku 1682 proslavil mariánským sousoším v Plzni, dostal od města smlouvu na 280 zlatých. Měl za ně vytesat sochu Panny Marie 3 a 3/4 lokte vysokou, s drakem pod nohama, plastický znak města Písku v kartuši a k tomu sedm soch světců, jimiž budou sv. Josef s Ježíškem, sv. Václav, sv. papež Pius V. (v pořadí 225. papež, v úřadu 1566 – 1572), sv. Šebestián, sv. Roch, sv. Rozálie a sv. Barbora. Dobrodinci pak zaplatili ještě tři další sochy: sv. Vavřince, sv. Františka Xaverského (v pozdvižené levici držel kříž, nyní má jen drobnou náhradu) a sv. Máří Magdalény s lebkou a nádobou na masť.

V otcově dílně se tehdy zaučoval mladý Lazar Widemann, jenž podle O. J. Blažičky tesal umělecky progresivní, šroubovitě stáčené sochy, jako byl sv. Vavřinec. Dále byl pověřen kameník František Zeber z Horažďovic, aby se svým švagrem Janem Baurem podle sochařovy předlohy vytesal hladký žulový sloup bez patky a hlavice a kuželkovou balustrádu na čtyřech schodech. Zadání prací na sloupu zohledňovalo fakt, že do paty sloupu má sochař vytesat mělkou jeskyni s ležící sochou sv. Rozálie a že korintská hlavice sloupu bude vytesána z jednoho kusu kamene s Mariiným drakem.

Pořadí soch od branky vpravo je následující: sv. Roch, sv. Václav, sv. Vavřinec, sv. Barbora, sv. František Xaverský, sv. Pius V., sv. Máří Magdaléna, sv. Josef a sv. Šebestián.

Balustráda má kovanou železnou mříž a za ní kamennou menzu oltáře, u níž lze v případě epidemie sloužit mši místo kostela. K sousoší přibýly ještě čtyři nárožní patníky završené koulemi (nyní chybějí), propojené železnými řetězy (také chybějí), aby balustrádu neohrožovaly povozy, jedoucí přes rynek či na něm parkující.

Nutnost vyzdvižení sousoší byla v následujícím roce odůvodněna potřebnou ochranou před „nesnesitelnou daní akcízu (daň z dovozu zboží, převážně potravin), až do roku 1714 trvajícím, velkou neúrodou, padáním dobytka a morovou ranou v městech pražských, kde za pět měsíců umřelo 45 tisíc lidí.“ Na pokyn primase Reischle vysvětlil

dne 31. srpna 1714 písecký děkan zvolené místo na Malém rynku. Samotný sloup se sochou Panny Marie byly vyzdviženy již 6. října 1714 a k němu na balustrádu postupně přistaveny ostatní sochy. Sousoší bylo zcela dokončeno a posvěceno 8. září 1715. Jako projev díky za uchránění Písku před morem a za zrušení daní k němu bylo za zvuků střelby, hlaholu trub a vlašských bubnů vedeno z mariánského kostela procesí.

„V průběhu několika staletí byl sloup pochopitelně několikrát opravován a restaurován. O úrovni těchto prací v minulosti je možné do jisté míry pochybovat,“ říká písecký památkář Jiří Hladký a pokračuje: „V posledních deseti letech byly sochy restaurovány akademickým sochařem Ivanem Tláškem a Richardem Rudovským. Bylo rozhodnuto o nutnosti nahradit barokní originály kopiemi. Před několika lety byly zakoupeny pískovcové kvádry pro zhotovení kopií všech soch. Jako první v pořadí bylo rozhodnuto o kopii sochy Panny Marie Immaculaty. Socha, včetně ozdobného soklu, byla sejmuta a odvezena do ateliéru uvedených sochařů. Bohužel Ivan Tlášek zanedlouho zemřel, a tak veškerou další sochařskou práci dokončil Richard Rudovský. Dnes je situace u sloupu následující: zhotoveny jsou kopie znaku města Písku, sochy sv. Rozálie a Panny Marie. Po posouzení stavu soch bylo rozhodnuto, že další sochou v pořadí bude sv. František Xaverský. Je předpoklad, že každý rok dojde ke zhotovení kopie jedné ze soch,“ uzavřel písecký památkář Jiří Hladký.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK

ATHELAS: Tři věci, které musíte vědět, když se chcete stát dobrovolníkem

Je sobota 4. května 2024 a já stojím na fotbalovém hřišti v Hrazánkách, vesničce nedaleko Milevska. Přijela jsem sem coby nová PR manažerka hospice vyfotit naši paní ředitelku Danku Nechvátalovou se starostou obce Hrazany, panem Bolkem...

„Proč?“ – říkáte si možná. Protože obec Hrazany, místní spolky a přátelé mladých hasičů z Dobrošova tady uspořádali Charitativní běh na podporu našeho hospice, tedy Domácího hospice Athelas v Písku. Přijely jsme si sem s dcerkou udělat hezký den, a ač to ze začátku vypadalo, že jde o mou první PR pracovní akci v terénu, slo o mnohem víc.

Víte, já jsem v tomhle poli tak trochu nová. Marketing sice už nějaký ten pátek ovládám „levou zadní“, ale pokud jde o témata, jako je dobrovolničení, neziskové organizace a fundraising, jsem v tom prostě nováček. Moc jsem o tomhle tématu dosud nevěděla. Ale to, co jsem zažila na Charitativním běhu v Hrazánkách, mě naprosto odzbrojilo, dojalo a já pochopila, o čem dobrovolničení opravdu je. A protože mě lidé zde velmi inspirovali, rozhodla jsem se na základě toho, co jsem tady viděla, pro vás sepsat tři věci, které by měl takový člověk, který se rozhodne být dobrovolníkem, splňovat.

1. Musíte si být vědomi toho, že to děláte nezištně. Víte, že dáváte svou energii ven, obětujete tomu svůj volný čas a jste s tím vnitřně v pořádku.

To tady bylo patrné. Ti lidé, kteří celou akci organizovali, do toho dali srdce, nápad, kreativitu, věnovali tomu svůj volný čas a nic za to neočekávali naspět. Už když jsme na místo přijely, všude kolem byla milá a pohodová atmosféra. Každý nám hned poradil, nasměroval nás, popovídal s námi.

Následoval milý úvod od pana starosty a naší paní ředitelky. Běžci se poté rozeběhli podle svých tras. A my s dcerkou šly spolu se zbylými neběžci vycházkovou trasu po polích a lesích a hledaly jsme po cestě skryté obrázky. V cíli nás s úsměvem přivítali, dostaly jsme diplomy, medaile a nějaké malé dárečky. Ženy z okolí napekly dobroty, na kterých jsme si pochutnaly, a děti se následně vyrádily na hřišti, skákacím hradu, nebo si mohly nechat pomalovat obličej od skvělé malířky. Každý člověk, každý dobrovolník tady byl opravdu rád. Věděl, proč to dělá a bylo krásné to pozorovat.

2. Dobrovolničení je o komunitě a semknutí lidí, kteří mají stejný záměr. Není to nic moc pro samotáře.

Tohle je na dobrovolničení úžasné. Nikdy na to nejste sami. Tím, že se přidáte jako dobrovolník, pomocník či spoluorganizátor k nějaké dobročinné akci, přidáte se do kruhu stejně smýšlejících lidí. Tedy vlastně do takové nové rodiny. Komunita. Komunita si pomáhá, radí se, snaží vždycky najít to nejlepší řešení pro všechny a má stejný cíl, tedy pomoci nějakému člověku, organizaci, životnímu příběhu. Ačkoliv šlo o charitativní běh, nebyl to žádný závod, kde by se lidé předháněli. Bylo naprosto fascinující pozorovat, jak všichni běží v klidu, v radosti, s vědomím, že běží pro dobrou věc, a to je nejdůležitější.

3. Dobrovolničení je radost, ne stres. Musí vás to naplňovat a dávat vám smysl.

Celý den se v Hrazánkách nesla příjemná a uvolněná energie. Sluníčko svítilo do všech lidských duší, na všechny tváře, které se tam ten den opálily, a všichni cítili pohodu. Nikdo se nestresoval, nehandrkoval, nezavodil s ostatními. Všechno bylo „na pohodu“. Každý věděl, že je to pro dobrou věc, a že je potřeba si to hlavně užít.

A i tohle poselství nese náš hospic a všechny charitativní akce, které se kolem nás konají. Užít si den s přáteli a moci běžet za ty, kteří už běžet nemohou a jejichž život se chýlí ke konci.

Děkuji všem milým lidem z okolí Hrazánek, že pro nás uspořádali tak krásnou akci, pro jejíž organizaci jsme nemuseli udělat nic jiného než přijít. Moc si vážíme toho, že výtěžek z této akce putoval právě našemu hospici.

A když dopisují tyto řádky, cítím, jak mne hřeje teplá a příjemná energie na srdci, a vím, že kolem nás existuje mnoho úžasných dobrovolníků, bez kterých bychom nebyli tam, kde jsme teď.

Takže vám všem dobrým duším děkujeme.

A já jdu pronikat do těch kouzel, které se dějí kolem našeho hospice dál a dál.

Jsem Barča, PR manažerka a fundraiserka v Domácím hospici Athelas v Písku a občas vás tady teď budu těšit svými články a postřehy z tohoto fascinujícího světa, kde vládne dobré srdce a kde mám pocit, že „Tady je svět ještě v pořádku.“

Mějte se krásně!

BARČA SMRČINOVÁ

A pokud by se mezi vámi, čtenáři Píseckého světa, našel nějaký dárc, který by nás chtěl podpořit libovolnou částkou, můžete tak učinit na níže uvedený bankovní účet. Každá koruna od vás, kterou nám darujete, poputuje na nákup léků a zdravotnického materiálu pro naše pacienty.

Děkujeme

Číslo účtu: 8491450001/5500

Narodili se:

23. 4. Michaele Kociánové, Písek, Oliver Kocián
 23. 4. Sylvii Tichavové, Písek, Aneta Tichavová
 24. 4. Gabriele Vyhnanové, Holušice,
 Elizabet Drncová
 25. 4. Nikole Peckové, Písek, Petr Volejník
 25. 4. Mgr. Veronice Zájedové, Horní Ostrovec,
 Jan Zájeda
 25. 4. Bc. Anně Káčerkové, Žežice, Lucie Káčerková
 26. 4. Markétě Šestákové, Vodňany, David Ira
 26. 4. Barboře Joštové, Bechyně, Jáchym Jošt
 28. 4. Renatě Sádlové, Písek, Tobiáš Sádlo
 30. 4. Mgr. Radce Prokopové, Drahonice, Vít Prokop
 30. 4. Lucii Matouškové, Písek, Marek Hlaváč
 30. 4. Anetě Kohoutové, Malovice, Stela Kohoutová
 1. 5. MDDr. Nicole Duškové, Milevsko,
 Viktorie Čechmánková
 2. 5. Dominice Vackové, Milevsko,
 Laura Schorníková
 3. 5. Bc. Nele Bauer, Písek, Frederik Bauer
 3. 5. Zuzaně Čejkové, Milevsko, Tomáš Čejka
 6. 5. Lucii Švehlové, České Budějovice,
 Teodora Švehlová
 6. 5. Ivaně Houdkové, Písek, Natálie Kotšmídová
 7. 5. Ireně Šestákové, Strakonice,
 Ailin Rosa Šestáková
 7. 5. Tereze Slukové, Bavorov, Rozálie Sluková
 7. 5. Martině Štěpánové, Písek, Michal Štěpán

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

23. 4. Václav Rybák, Stará Dobeš, 81 let
 23. 4. Jiří Cvrček, Praha, 73 let
 24. 4. Anežka Maříková, Písek, 85 let
 25. 4. František Lívanec, Zvíkovské Podhradí, 91 let
 25. 4. Milan Slabý, Smrkovice, 61 let
 25. 4. Zdeněk Studnička, Písek, 79 let
 25. 4. Filip Vlnatý, Písek, 35 let
 26. 4. Milan Převrátíl, Mirovice, 72 let
 27. 4. Rudolf Nachmüller, Protivín, 80 let

7. 5. Michale Mižigárové, Písek, Andrej Mižigár
 8. 5. Kateřině Hrubcové, Zvíkovské Podhradí,
 Jan Klimenda
 8. 5. Haně Koubíkové, Kovářov, Samuel Barda
 8. 5. Ludmile Mužík Veřtátové, Písek,
 Anastázie Mužíková
 8. 5. Kateryně Otrísalové, Písek, Karolína Otrísalová
 9. 5. Gabriele Belejové, Vodňany, Lilien Plašilová
 10. 5. Monice Štetiar, Protivín, Theodor Štetiar
 10. 5. Vendule Vízkové, Písek, Lilien Klein
 10. 5. Evě Šverákové, Čkyně, Adam Šverák
 11. 5. Zuzaně Dlouhé, Písek, Kateřina Kortusová
 12. 5. MUDr. Heleně Molíkové, Milevsko,
 Mariana Molíková
 13. 5. Karolíně Bajerové, Zlív, Amélie Václavíčková
 13. 5. Sáře Kalejové, Milevsko,
 Carmen Florica Kalejová
 13. 5. Jenifer Kalejové, Milevsko, Justin Kaleja
 14. 5. Ing. Kristýně Rozhoňové, Čimelice,
 Sára Rozhoňová
 14. 5. Ireně Uhrové, Chlumany, Jiří Uher
 16. 5. Lucii Ferkové, Písek, Alja Lucy Ferková
 16. 5. Michaele Táchové, Protivín,
 Lukáš Jaroslav Timko

27. 4. Hana Janešová, Protivín, 79 let
 28. 4. Pavel Tomek, Písek, 68 let
 30. 4. Zdenka Krupičková, Písek, 86 let
 4. 5. Věra Řeháčková, Písek, 81 let
 4. 5. Christopher Adrian Gage, Jehnědno, 75 let
 6. 5. Jana Přivětivá, Písek, 72 let
 8. 5. Petr Langer, Písek, 63 let
 10. 5. Václav Křepinský, Písek, 89 let
 10. 5. Alena Polívková, Písek, 72 let
 11. 5. Milan Kyrián, Písek, 69 let
 12. 5. Ing. Miroslav Korecký, Písek, 79 let
 13. 5. Alena Malkusová, Záhoří, 71 let

16. 5. Mgr. Markétě Jáchymové, Písek,
 Anna Marie Röhrichová
 17. 5. Veronice Vohryzkové, Stožice, Vojtěch Šíp
 17. 5. Soně Gilíkové, Křenovice, Klaudiva Jandová
 17. 5. Alexandře Dubové, Písek, Ema Dubová
 17. 5. Lence Petráškové, Písek, Adam Choulík
 18. 5. Tamaře Kašparové, Písek, Thomas Kašpar
 19. 5. Jitce Tvarůžkové, Milevsko, Jiřina Kuderová
 19. 5. Ivě Hrdličkové, Modrá Hůrka,
 Tomáš Hrdlička
 20. 5. Tereze Šafářové, Olešník, Bertram Šafář

774 85 84 87
 kontakt@hospic-pisek.cz
 www.hospic-pisek.cz

13. 5. Josef Lejčar, Slabčice, 84 let
 14. 5. Ing. František Pomykal, Písek, 70 let
 8. 5. Jan Malát, Mírotice, 44 let
 10. 5. Ilona Blahutová, Milenovice, 76 let
 19. 5. Marie Vítková, Mirovice, 86 let

Pohřební služba AVE FENIX

19. 4. Lenka Pešlová, Písek, 51 let
 22. 4. Gustav Kaleta, Svatkovice, 86 let
 22. 4. Milan Hrach, Čížová, 84 let
 25. 4. Marie Kotlínová, Záhoří, 84 let
 29. 4. František Kupec (1944), Smetanova Lhota
 3. 5. Marie Luxová (1932), Písek
 16.5. Vlasta Cmunťová (1936), Písek
 19.5. Vladimír Mertl (1967), Doubravice

Pohřební služba
Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415

IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
 web: www.psavfenix.cz
 Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice
Nonstop linka: 720 284 921

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH

Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
 Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477

MOBIL NONSTOP

606 627 983 • 602 553 056

e-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebnisluzbapisek.cz

STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY

Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
 48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Jakoukoli
inzerci,

poděkování,
 reklamní články,
 vzpomínky na
 zesnulé, vzkazy,
 nabídky aj.

v tištěném Píseckém
 světě i na webu
 www.piseckysvet.cz

domluvíte na tel.
607 777 993

nebo e-mailem:
inzerce@
piseckysvet.cz

Nebojte se do kostela:
Noc kostelů v Písku

Celorepubliková Noc kostelů proběhne letos v pátek 7. června. Do akce, v jejímž rámci se široké veřejnosti otevírají kostely a modlitebny, se zapojí i křesťanské církve v Písku. Připravily pro veřejnost bohatý program, který je zdarma přístupný všem zájemcům.

V rámci Noci kostelů můžete navštívit Husův sbor v Budějovické ulici. Církev československá husitská připravila program ve spolupráci s Fokusem Písek. Celá akce začne zahradní slavností od 12.00. Od 16.00 se můžete těšit na dětský program a grilování na farní zahradě. Návštěvníci si budou moci vyzkoušet i jógu smíchu. Od 18.00 zahájí hudební program kytarista Jan Wdowyczyn. Poté od 19.00 zahraje písecký folkový písničkář Jiří Smrz. Ve 20.00 vystoupí klavírista Roman Rauer. V kostele si návštěvníci budou moci prohlédnout výstavu Krajiny akademického malíře Jiřího Řeřichy.

Otevírají se i římskokatolické kostely. Zahájení Noci kostelů proběhne v 19:00 v děkanském chrámu Narození Panny Marie. Poté naváže přednáška historika Jana Adámka o historickém a duchovním rozměru písecké městské slavnosti. Od 20:00 vystoupí pěvecký sbor Sonitus. V kostele probíhají až do 23:00 individuální prohlídky s průvodci z řad farníků. Klášterní kostel na Velkém náměstí nabízí především program pro děti. Od 19:30 do 21:30 se můžete zapojit do poznávací hry – hledání klášterního pokladu. Paralelně až do uzavření kostela ve 23:00 probíhají individuální prohlídky s průvodci. Zajímavý program nabízí též Kostel svatého Václava na Václavském náměstí. Ve 20:00 zde začíná komponovaný blok o píseckých zvonech, na nějž ve 21:30 naváže tematické pásmo „Jak umíráme a jak pohřbíváme?“. V každém z kostelů bude přítomen kněz a návštěvníci mají možnost duchovního rozhovoru. Po 23:00 proběhne závěrečná modlitba.

V rámci Noci kostelů je zájemcům otevřen i prostor Církve bratrské – Elim. Podrobnosti můžete dohledat na plakátech a na webu nockostelu.cz. Pokud vás písecké kostely zajímají, využijte příležitost se s nimi blíže a do detailu seznámit. Organizátoři Noci kostelů vás rádi uvidí.

**ELIŠKA WADOWYCZYNOVÁ,
 KAMIL ČINÁTL**

07.06.24
NOC KOSTELŮ
 WWW.NOCKOSTELU.CZ

Římskokatolická farnost Písek Vás zve na Noc kostelů

Děkanský kostel Narození Panny Marie (Bakaláře)

- 19:00 – 19:10 Zahájení noci kostelů (P. Jan Skibinski)
 19:15 – 19:45 Písecká městská slavnost
 Historický a duchovní rozměr písecké městské slavnosti s historikem J. N. Adámekem.
 20:00 – 21:15 Hudební rozjímání s pěveckým sborem Sonitus.
 Duchovní hudba od renesance po současnost. Řídí Jiří Emmer.
 21:30 – 23:00 Individuální prohlídky s průvodci
 Hra s puzzle pro děti i bez rodičů. Workshop s citáty o srdci. Workshop "Co mám na srdci".
 23:00 – 23:15 Modlitba kompletáře a uzavření kostela

Klášterní kostel Povýšení sv. Kříže (Velké náměstí)

- 19:30 – 21:30 Ze života farnosti
 Výstava fotografií, prohlídka klášterního kostela s průvodcem, možnost rozhovoru s knězem.
 Hledání klášterního pokladu – pátrací hra "Nech se vést Slovem"
 Pro všechny, kteří chtějí více poznat klášterní kostel, jeho prostory a vybavení.
 19:30 – 23:00 Individuální prohlídky s průvodci
 Poznejte kostel Povýšení svatého kříže s jeho pravidelnými návštěvníky.
 23:00 Uzavření kostela

Kostel svatého Václava (Václavské náměstí)

- 20:00 – 20:45 Písecké zvony
 Jak se zvoní hrana? Kde je nejstarší a kde největší písecký zvon? Jak vypadá a jak zní?
 21:30 – 23:00 O smrti
 Jak umíráme a jak pohřbíváme? Pohledem kněze, historika, sestry hospicové péče či lékaře.
 Pásmo prokládané písněmi o posledních věcech člověka.
 23:00 – 23:15 Modlitba kompletáře a uzavření kostela

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejdříve doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	4		6					7
		5				6	8	3
		1	8	3	5			
			7			3		5
	3	6		2			1	
	5			8		4		
5					6			1
8	1		9				7	
2			4		8		3	

	3	8							2
			2						9
	6		7	4		1			
				5		9	1		
7					1		6	8	
	1	9							
			9	3	4				
8								9	
3			1					2	7

Město Písek má velmi bohatou kulturní historii. Zdejší školy navštěvovala řada později známých a významných umělců i vědců. Studovali zde např. August Sedláček, Karel Klostermann, Antonín Sova, Mikoláš Aleš, Čeněk Zíbrt, Fráňa Šrámek, Ladislav Stroupežnický, František Ladislav Čelakovský či Jan Čarek. Hudební tradici Písku reprezentoval především **.../tajenka/...** (rodák z Horažďovic). Dosáhl jedinečných výsledků i ohlasu a v oboru své činnosti může být považován za jednu z největších postav na světě.

Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 30. KVĚTNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete e-mailem: **redakce@piseckysvet.cz**, nebo SMS: **704 369 155**, připište své jméno, adresu a telefon.

AKYN, ANOA, AOMORI, ARE, EBNER, ETIN, IATA, OMO, RADEL	ŠKOPEK	NÁDOBA U STUDNY	ZNĚLKA		Začátek tajenky	SPZ OPAVY	ZN. CHROMU	OBRÁZKOVÝ SERIÁL S TEXTEM	ALKIN	OZNAČENÍ LETADEL IRAKU		ROZDĚLITI NA DVĚ ČÁSTI	BÁSNÍK	STRANA ÚČETNÍ KNIHY	LATINSKÁ SPOJKA A	POPĚVEK
CÍP KABÁTU				ANGLICKY HOKEJ							PRŮPLAV MEZI JUGOSLÁVIÍ A RAKOUSKEM					
SLOVEN. PŘIROVNÁNÍ				VE SROVNÁNÍ S NĚCÍM POHÁDKOVÁ PŘÍŠERA							NÁPADNÁ JAPONSKÝ KRAJ					
SÝR ROZTAVENÝ VE VÍNĚ							SOLMI-ZAČNÍ SLABIKA HLE (NÁREČNĚ)			ÚTULEK TÁZACÍ ZÁJMENO					DOPLATEK	ÚLITBA (ŘIDCE)
LÍC MINCE						AMERICKÉ MĚSTO ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA								KÓD POLSKA ANGL. ZKR. PŘETÍŽENÍ (OVERLOAD)		
	SHROMAŽDĚNÍ	DOMÁCKY TEOBALD ZDOBIT							ETIOPSKÁ ŘEKA TROŠKU				KONĚ (BÁSN.) ZKR. DUTÉ MÍRY (DECILITR)			
SPZ DOLNÝ KUBÍN			VODIČ ELEKTRINY ČESKÝ MEDAILÉR A ZLATNÍK				MPZ SLOVENSKA SPOJKA PODŘADÍCÍ			ZTRATIT VĚDOMÍ 2. část tajenky						
ESTONSKÉ SÍDLO			ČÁST KOSTELA ANGLICKY KRÁTKÝ SPÁNEK					ANGL. DUBEN SLOVEN. SE						SPZ PADERBORN (NĚMECKO) Konec tajenky		
SVÚDNÝ						DUCHAPLNOST (Z FR.) PĚŠINKA (BÁSNICKY)							DOMÁCKY OLGA INCIÁLY FOTBALISTY PANENKY			
	KOŘALKA SPZ KLATOV						ORGÁN ZRAKU PRIMÁT				MEZINÁR. SDRUŽENÍ LETECKÉ DOPRAVY OTEC (KNIŽ.)					ANGL. ESO
ČÁST RAČÍHO TĚLA								NEZNÁMÉ LÉTAJÍCÍ OBJEKTY JIHOAMERICKÉ ZVÍŘE					ČÁST CHODIDLA ZN. ARSENU			
OZNAČENÍ KAMIONŮ			ŽELEZNIČNÍ DÍLNY ŽIVOST					ZN. ELEKTROSPOTŘEBIČŮ ANGL. NEBO					PLK ZKRATKA FIRMY (HEWLETT-PACKARD)			
ANGL. ONO			ZADNÍ ČÁST KRKU OKAMŽIK				ČERNÝ PTÁK PRUHOVANÉ KOČKOVITÉ ŠELMY				ANGL. TRÁST SLEPIČÍ SLABIKA					
	ZN. PALADIA	RUSKÝ VOJENSKÝ LETOUN ODVEDEC (ZAST.)					DRUH KARTY ANGLICKY PRST NA NOZE						VOZKOVO CITO-SLOVCE ZN. NITU		MEZINÁRODNÍ ORGANISACE	ŘÍMSKÝCH 1500
PRVNÍ ZKUŠEBNÍ VÝROBEK									DOMÁCKY RONALD NÁZEV HLÁSKY				ŠEPOT DÁNSKÁ TISK. AGENTRA			
PŮSOBIVÉ, KLAMNÉ ŘEČNICKÉ ZISKÁVÁNÍ VLIVU										NEJMENŠÍ BUVOL	DLOUHODOBÁ TENDENCE ANGL. TVOJE					
	ČÁST SLOŇÍ HLAVY ZÁVODY NA KULIČKOVÁ LOŽISKA				NÁZEV PÍSMENE Ř SEK			ANGL. KVĚTEN NOTA BENE				SPZ BŘECLAVI NÁZEV HLÁSKY Š				AFRICKÝ VELETOK
GRANULOVAT						INIC. ANDERLOVÉ ZN. NIKLU			BIBLICKÁ POSTAVA DESETINNÝ LOGARITMUS				ČESKÁ STÁTNÍ NORMA TĚLOCVIK			
NĚMECKY MNIŠSKÉ KUTNY							CVALÍCI									
KÓD LITVY			SNAD				MLADÝ ČLOVĚK (NÁREČ)						KOLEM (ZAST.)			